

Warszawa, 07 lutego 2019 r.

MINISTERSTWO PRZEDSIĘBIORCZOŚCI
I TECHNOLOGII

PODSEKRETARZ STANU
MARCIN OCIEPA

DSE-I.0220.4.2019.WP

Pani Renata Szczęch
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i
Administracji

Stanowisko Pani Podsekretarza

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 stycznia br. (znak DP-WLM-0231-108/2018/ECh), przy którym do uzgodnień międzyresortowych przekazany został projekt ustawy o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin oraz świadczeniach z zabezpieczenia społecznego w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, wykonując jednocześnie ustalenia Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 stycznia br., a także opierając się na konkluzjach spotkania roboczego z dnia 1 lutego br., w załączeniu przekazuję wkład Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii do wspomnianego wyżej projektu ustawy, jego uzasadnienia oraz OSR, z prośbą o jego uwzględnienie w dalszych wersjach projektu. Wkład MPiT został naniesiony bezpośrednio na projekt.

Jednocześnie zwracam uwagę na konieczność uwzględnienia regulacji GATS i skutków klauzuli najwyższego uprzywilejowania przy formułowaniu przepisów ww. ustawy (w szczególności dotyczy to art.15 i art.15a).

Z wyrazami szacunku

Marcin Ociepa

Załączniki:

1. Wkład do projektu ustawy, jego uzasadnienia oraz OSR

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI
KANCELIARIA GŁÓWNA

wysłano dn. 2019-02-08

RKP 27523 P.M.
zał. kart.

Projekt z dnia 21 stycznia 2019 r.

U S T A W A

z dnia <data wydania aktu> 2019 r.

o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin, oraz świadczeniach z zabezpieczenia społecznego oraz o zasadach uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹⁾

Art. 1. Ustawa określa zasady pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, i członków ich rodzin oraz świadczenia z zabezpieczenia społecznego, a także zasady uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych, w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, a także tryb postępowania i organy właściwe w tych sprawach.

Art. 2. Ustawę stosuje się do obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także do usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa, którzy świadczą usługi na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) członek rodziny – członka rodziny w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900 oraz z 2018 r. poz. 650);
- 2) obywatel Zjednoczonego Królestwa – obywatela Zjednoczonego Królestwa w rozumieniu deklaracji Rządu Zjednoczonego Królestwa z dnia 31 grudnia 1982 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

w sprawie terminu „obywatele” (Dz. Urz. UE C 23 z 28.1.1983, str. 1) i deklaracji nr 63 załączonej do Aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, podpisany w dniu 13 grudnia 2007 r. (Dz. Urz. UE C 306 z 17.12.2007, str. 270);

- 2a) okres ubezpieczenia – okres ubezpieczenia w rozumieniu art. 1 (t) rozporządzenia (WE) nr 883/2004;
- 2b) okres zatrudnienia lub okres pracy na własny rachunek – okres zatrudnienia lub okres pracy na własny rachunek w rozumieniu art. 1 (u) rozporządzenia (WE) nr 883/2004;
- 2c) okres zamieszkania – okres zamieszkania w rozumieniu art. 1 (v) rozporządzenia (WE) nr 883/2004;
- 2d) państwa członkowskie – państwa członkowskie Unii Europejskiej i państwa-strony umowy ustanawiającej Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu (EFTA);
- 2e) polski organ rentowy - jednostkę organizacyjną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego lub inny organ ustalający lub wypłacający świadczenia wymieniony w ustawach, o których mowa w art. 15h pkt. 5 – 8 i art. 15r pkt. 4 – 7;
- 3) prawo pobytu – uprawnienie na warunkach określonych w art. 15–19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 4) prawo stałego pobytu – uprawnienie na warunkach określonych w art. 42–47 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin;
- 4a) przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego – przepisy następujących rozporządzeń Unii Europejskiej:
 - a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 883/2004”,
 - b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie

- koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, s. 1 z późn. zm.),
- c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE z 5.07.1971, s. 2; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne, rozdz. 5, t. 1, s. 35 z późn. zm.),
 - d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 74 z 21.03.1972, s. 1; Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne, rozdz. 5, t. 1, s. 83, z późn. zm.),
 - e) rozporządzenie Rady (WE) nr 859/2003 z dnia 14 maja 2003 roku rozszerzające przepisy rozporządzenia nr 1408/71 i rozporządzenia nr 574/72 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi przepisami wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo (Dz. Urz. UE L nr 124 z 20.05.2003, s. 1);
- 4b) ustawodawstwo - ustawodawstwo w rozumieniu art. 1 (l) rozporządzenia (WE) nr 883/2004;
- 5) zaproszenie – zaproszenie, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399).

Art. 4. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096), zwaną dalej „Kodeksem postępowania administracyjnego”, w stosunku do wojewody w sprawach określonych w ustawie jest Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”.

Art. 5. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, o których mowa w art. 2, w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 marca 2020 r. uważa się za legalny, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 6. 1. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy obywatel Zjednoczonego Królestwa posiadał ważne zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela

UE, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy obywatel Zjednoczonego Królestwa posiadał ważny dokument potwierdzający prawo stałego pobytu, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy członek rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadał ważną kartę pobytu członka rodziny obywatela UE, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy członek rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadał ważną kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, domniemywa się, że w tym dniu posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. 1. Obywatelowi Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt czasowy.

2. Członkowi rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt czasowy.

3. Udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2, odmawia się, gdy:

- 1) obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy nie posiadał prawa pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
- 3) obowiązuje wpis danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 4) dane obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny zostały przekazane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, lub

- 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny:
 - a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego, lub
- 6) związek małżeński wnioskodawcy z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny można udzielić zezwolenia na pobyt czasowy z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wojewoda lub Szef Urzędu w drugiej instancji:

- 1) zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji;
- 2) informuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ innego państwa obszaru Schengen o udzieleniu obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy.

²⁾ Zmiany wymienionej Konwencji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 150 z 06.06.2001, str. 4, Dz. Urz. UE L 328 z 05.12.2002, str. 17, Dz. Urz. UE L 67 z 12.03.2003, str. 27, Dz. Urz. UE L 260 z 11.11.2003, str. 37, Dz. Urz. UE L 162 z 30.04.2004, str. 29, Dz. Urz. UE L 369 z 16.12.2004, str. 5, Dz. Urz. UE L 68 z 15.03.2005, str. 44, Dz. Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 18, Dz. Urz. UE L 105 z 13.04.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 405 z 30.12.2006, str. 1, Dz. Urz. UE L 299 z 08.11.2008, str. 1 i 43, Dz. Urz. UE L 243 z 15.09.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 85 z 31.03.2010, str. 1, Dz. Urz. UE L 182 z 29.03.2013, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 327 z 09.12.2017, str. 20.

6. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 2, organ prowadzący to postępowanie ustala, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, w szczególności ustala się, czy okoliczności sprawy wskazują na to, że:

- 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynikało to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub danej grupie społecznej;
- 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa;
- 3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie lub nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego;
- 4) małżonkowie nie spotkali się przed zawarciem małżeństwa;
- 5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga;
- 6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności ich dotyczących;
- 7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już pozorne małżeństwa.

8. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w ust. 6 i 7, organ prowadzący postępowanie może zwrócić się z wnioskiem do komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej, właściwego ze względu na miejsce pobytu członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa, o przeprowadzenie czynności, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r o cudzoziemcach.

9. Przy dokonywaniu ustaleń, o których mowa w ust. 6 i 7, oraz przeprowadzaniu czynności, o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r o cudzoziemcach, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

10. Zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2, udziela się jednorazowo, na okres 3 lat.

Art. 8. Zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, cofa się, gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 2, 3 lub 5.

Art. 9. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny składa na formularzu zawierającym:

- 1) dane wnioskodawcy lub informacje, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;
- 2) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz informacje o płci, obywatelstwie i miejscu zamieszkania członków rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z określeniem stopnia pokrewieństwa, a także informację o ubieganiu się przez nich o zezwolenie na pobyt czasowy oraz o tym, czy pozostają na utrzymaniu obywatela Zjednoczonego Królestwa;
- 3) następujące dane dotyczące dokumentu podróży wnioskodawcy:
 - a) serię i numer,
 - b) datę wydania i datę upływu ważności,
 - c) nazwę organu wydającego,
 - d) liczbę osób wpisanych do dokumentu podróży;
- 4) informację o posiadaniu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE albo karty pobytu członka rodziny obywatela UE, wydanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 5) informację o poprzednich pobytach wnioskodawcy do dnia 29 marca 2019 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) informację o aktualnym pobycie wnioskodawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) informację o podróżach i pobytach wnioskodawcy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ostatnich 5 lat;
- 8) wzór podpisu wnioskodawcy;
- 9) pisemne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.

2. Składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, wnioskodawca przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do wniosku:

- 1) aktualne fotografie;
- 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych w nim zawartych i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia – w przypadku, gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 1 lub 3.

3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość.

4. Od wnioskodawcy ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy pobiera się odciski linii papilarnych.

5. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.

Art. 10. 1. Obywatelowi Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się na czas nieoznaczony, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt stały.

2. Członkowi rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udziela się na czas nieoznaczony, na jego wniosek, zezwolenia na pobyt stały.

3. Udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 1 i 2, odmawia się, gdy:

- 1) obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy nie posiadał prawa stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) wymagają tego względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub
- 3) obowiązuje wpis danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 4) dane obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny zostały przekazane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, lub
- 5) w postępowaniu w sprawie udzielenia mu zezwolenia obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny:
 - a) złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo podrobił lub przerobił dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używał jako autentycznego.

6) związek małżeński wnioskodawcy z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 4, obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny można udzielić zezwolenia na pobyt stały, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wojewoda lub Szef Urzędu w drugiej instancji:

- 1) zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji;
- 2) informuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ innego państwa obszaru Schengen o udzieleniu zezwolenia na pobyt stały.

6. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 2, organ prowadzący to postępowanie, ustala, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

7. Do ustalenia, czy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, stosuje się przepisy art. 7 ust. 7-9.

Art. 11. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny składa na formularzu zawierającym:

- 1) dane wnioskodawcy lub informacje, o których mowa w art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;
- 2) następujące dane dotyczące dokumentu podróży wnioskodawcy:
 - a) serię i numer,
 - b) datę wydania i datę upływu ważności,
 - c) nazwę organu wydającego,
 - d) liczbę osób wpisanych do dokumentu podróży;

- 3) informację o posiadaniu w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu albo karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, wydanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) informacje o:
 - a) podróżach i pobytach wnioskodawcy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie 5 lat przed dniem złożenia wniosku,
 - b) poprzednich pobytach wnioskodawcy do dnia 29 marca 2019 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - c) aktualnym pobycie wnioskodawcy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) wzór podpisu wnioskodawcy;
- 6) pisemne oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.

2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca uzasadnia go oraz przedstawia ważny dokument podróży i dołącza do niego:

- 1) aktualne fotografie;
- 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych w nim zawartych i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia – w przypadku, gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 2 lub 4.

3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający tożsamość.

4. Od wnioskodawcy ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na pobyt stały pobiera się odciski linii papilarnych.

5. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.

Art. 12. 1. Wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, składa się osobiście w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2020 r.

2. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, złożone po dniu 31 marca 2020 r. pozostawia się bez rozpoznania.

3. Jeżeli termin na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, został zachowany, wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały usunięte w terminie:

- 1) wojewoda umieszcza w dokumencie podróży wnioskodawcy odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenie na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały;
- 2) pobyt obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, stanie się ostateczna.

4. Przepisu ust. 3 pkt 2 nie stosuje się w razie zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, na wniosek strony.

5. W postępowaniu w sprawie udzielenia albo cofnięcia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa art. 7 ust. 1 lub 2, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, stroną postępowania jest wyłącznie cudzoziemiec, o którym mowa w tych przepisach.

6. W postępowaniu w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, lub cofnięcia tego zezwolenia, stosuje się art. 4, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 8 ust. 1, 2 i 4, art. 9, art. 10, art. 11, przepisy wydane na podstawie art. 12 ust. 1, art. 14, art. 15, art. 99 ust. 1 i 1a, art. 104, art. 105 ust. 2-4, art. 109 i art. 113a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

7. Do zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, udzielonego obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, stosuje się art. 102 i art. 111 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

8. W postępowaniu w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, lub cofnięcia tego zezwolenia, stosuje się art. 4, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 8 ust. 1, 2 i 4, art. 9, art. 10, art. 11, przepisy wydane na podstawie art. 12 ust. 1, art. 14, art. 15, art. 196 ust. 1 i 5, art. 199 ust. 1 pkt 1 i pkt 3-5, art. 201, art. 207 oraz art. 210 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

9. Do zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, udzielonego obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, stosuje się art. 200 i art. 208 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

10. W przypadku wydania ostatecznej decyzji o odmowie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa art. 7 ust. 1 lub 2, albo zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, albo o umorzeniu postępowania w tych sprawach, stosuje się odpowiednio art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a, ust. 7 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, chyba że nie upłynął jeszcze termin, o którym mowa w art. 5.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2;
- 2) wzór formularza wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 3) liczbę fotografii dołączanych do wniosków o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwoleń, o których mowa w pkt 1 i 2 oraz szczegółowe wymogi techniczne dotyczące fotografii dołączanych do wniosków;
- 4) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2;
- 5) wzór stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2;
- 6) sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu;
- 7) sposób utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu i przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni potrzebę zapewnienia sprawności postępowania w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz możliwości skutecznej weryfikacji przesłanek udzielenia tych zezwoleń.

Art. 14. 1. W karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 7 ust. 1 lub 2, umieszcza się adnotację „Brexit”.

2. W pierwszej karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2, umieszcza się adnotację „Brexit”.

3. Do kart pobytu wydawanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, stosuje się odpowiednio przepisy Działu VII ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Art. 15. 1. Obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uważany za legalny na podstawie art. 5 lub art. 12 ust. 3, są uprawnieni do wykonywania:

- 1) wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ~~podjęcia i wykonywania~~ działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy:
 - a) wykonywali działalność gospodarczą w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212) albo działalność ta była zawieszona, oraz
 - b) posiadali wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2:

- 1) stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 649 i 1293 oraz z 2019 r. poz. ...);
- 2) nie stosuje się przepisu art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. poz. 647, 1544, 1629, 2244 oraz z 2019 r. poz. 60), jeżeli nastąpiła utrata uprawnień do wykonywania działalności gospodarczej przysługujących na podstawie art. 4 ust. 1 lub art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 15a. Cudzoziemiec, który:

- 1) posiada zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa art. 7 ust. 1 lub 2, lub

Sformatowano: LIT – litera

- 2) jest uprawniony do przebywania i wykonywania pracy na terytorium Zjednoczonego Królestwa i jest zatrudniony przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium tego państwa oraz przed dniem wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej został czasowo delegowany przez tego pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej niż do dnia 31 marca 2020 r.

– może wykonywać pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę.

Art. 15b. 1. Obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin w rozumieniu ustawy, których pobyt w dniu 29 marca 2019 r. jest legalny zgodnie z przepisami ustawy, zarejestrowani w tym dniu w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotni, zachowują status bezrobotnego na dotychczasowych zasadach, określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.

2. W celu zachowania statusu bezrobotnego po dniu 31 marca 2020 r., obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin muszą do tego dnia uzyskać zezwolenie na pobyt stały albo czasowy, zgodnie z ustawą.

Art. 15c. 1. Obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, o których mowa w art. 15b ust. 1, zarejestrowani w dniu 29 marca 2019 r. w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotni z prawem do zasiłku dla bezrobotnych, kontynuują pobieranie tego zasiłku na zasadach określonych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, do wyczerpania okresu na jaki został przyznany.

2. Obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin, o których mowa w art. 15b ust. 1, zarejestrowani w dniu 29 marca 2019 r. w powiatowym urzędzie pracy jako bezrobotni i będący w tym dniu w okresie nie przysługiwania zasiłku, o którym mowa w art. 75 ust. 1 i 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nabywają prawo do zasiłku w wysokości i na okresy wynikające z przepisów tej ustawy.

3. Po dniu 31 marca 2020 r. pobieranie zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ust. 1, jest możliwe, o ile obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, o których mowa w ust. 1, nadal posiadają status bezrobotnego.

4. Zwrot nienależnie pobranych świadczeń wypłaconych na podstawie ust. 1 – 3 i art. 22a odbywa się na zasadach określonych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Art. 15d. Z zastrzeżeniem art. 15e i 22a, do okresu 365 dni, o którym mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku, obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględnia się również okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w rozumieniu przepisów tej ustawy, przebyte na terytorium Zjednoczonego Królestwa:

- 1) do dnia 29 marca 2019 r., o ile miesięcznie uzyskiwano wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177), zwaną dalej „ustawą o minimalnym wynagrodzeniu za pracę”;
- 2) po dniu 29 marca 2019 r., jednak nie dłużej niż do 31 marca 2020 r., o ile:
 - a) w dniu 29 marca 2019 r. osoba była zatrudniona lub wykonywała inną pracę zarobkową na terytorium Zjednoczonego Królestwa i nadal była zatrudniona lub wykonywała inną pracę zarobkową po tej dacie, oraz
 - b) miesięcznie uzyskiwano wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Art. 15e. Okresy ubezpieczenia przebyte przez bezrobotnego obywatela polskiego w Zjednoczonym Królestwie, udokumentowane za pomocą wydanego do dnia 29 marca 2019 r. przez brytyjską instytucję dokumentu wydanego na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, uwzględnia się do okresu 365 dni, o którym mowa w art. 71 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, oraz do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokości i okres pobierania zasiłku.

Art. 15f. 1. Przepisy art. 15g – 15u stosuje się do osób objętych w dniu 29 marca 2019 r. zakresem podmiotowym przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego bez względu na ich obywatelstwo, jeżeli te osoby:

- 1) podlegały ubezpieczeniom społecznym w Rzeczypospolitej Polskiej; lub
- 2) podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników w Rzeczypospolitej Polskiej; lub

- 3) były objęte w Rzeczypospolitej Polskiej systemami zaopatrzenia dla służb mundurowych, sędziów i prokuratorów, uregulowanymi w ustawach, o których mowa w art. 15h pkt 5 – 8 i art. 15r pkt. 4 – 7;

oraz, jeżeli przed dniem 30 marca 2019 r., osoby te podlegały ubezpieczeniom społecznym w Zjednoczonym Królestwie lub zamieszkiwały w Zjednoczonym Królestwie w dniu 29 marca 2019 r. i kontynuują to zamieszkanie.

2. Przepisy art. 15g – 15u stosuje się odpowiednio do osób pozostałych przy życiu w zakresie, w jakim wywodzą swoje prawa i obowiązki od osób, o których mowa w ust. 1.

3. Do osób, o których mowa w ust. 1 i 2, polski organ rentowy stosuje łącznie:

- 1) przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w odniesieniu do osób objętych tymi rozporządzeniami, dotyczące uregulowanych w tych przepisach: okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń, odnoszących się do państw członkowskich;
- 2) przepisy art. 15h – 15u w zakresie odnoszącym się do okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń dotyczących terytorium Zjednoczonego Królestwa, z wyjątkiem terytoriów Zjednoczonego Królestwa nieobjętych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w dniu 29 marca 2019 r.

Art. 15g. Osoby, o których mowa w art. 15f ust. 1 i 2, korzystają z tych samych praw i podlegają tym samym obowiązkom, co obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do świadczeń, o których mowa w art. 15h – 15u.

Art. 15h. Przepisy art. 15i – 15p dotyczą świadczeń z tytułu starości, niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych ustawami:

- 1) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm.);
- 2) ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924);
- 3) ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926);
- 4) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017 r. poz. 2336, z późn. zm.);

- 5) ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2225, z późn. zm);
- 6) ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132, z późn. zm.);
- 7) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.);
- 8) ustawą z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.).

Art. 15i. 1. W przypadku, gdy przepisy ustawy, o której mowa w art. 15h pkt 1 – 4, uzależniają nabycie, zachowanie, przysługiwanie lub odzyskanie prawa do świadczeń, od przebycia okresów ubezpieczenia, uwzględnieniu podlegają, o ile to konieczne, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia, pracy na własny rachunek lub zamieszkania przebyte na podstawie ustawodawstwa każdego innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, tak jakby były to okresy przebyte na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym, w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, uwzględnieniu podlegają wyłącznie okresy przypadające przed dniem 30 marca 2019 r.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do świadczeń, o których mowa w art. 15h pkt 5 – 8.

3. Polski organ rentowy, dokonując ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, uwzględnia wyłącznie okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli okres ubezpieczenia, przebyty zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej, jest krótszy niż 12 miesięcy i na podstawie tego okresu nie przysługują świadczenia, polski organ rentowy nie przyznaje tych świadczeń zgodnie z przepisem ust. 1.

Art. 15j. 1. W przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 15h, otrzymywanie świadczeń z zabezpieczenia społecznego i innego dochodu powoduje skutki prawne, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do otrzymywanych świadczeń równoważnych nabytych na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa i dochodów osiągniętych w innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie.

2. W przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 15h, zaistnieniu pewnych okoliczności lub zdarzeń przypisywane są skutki prawne, to uwzględnieniu podlegają podobne okoliczności lub zdarzenia zaistniałe w każdym innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie, tak jak gdyby miały one miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą także świadczeń, dochodów, okoliczności i zdarzeń, które wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem że zobowiązania z nich wynikające nie zostały wcześniej uregulowane.

Art. 15k. 1. Na wniosek osoby uprawnionej do świadczeń zamieszkałej na terytorium Zjednoczonego Królestwa, świadczenia wymienione w ustawach, o których mowa w art. 15h, wypłaca się wraz z dodatkami i innymi świadczeniami podlegającymi łącznej wypłacie, w państwie zamieszkania, na rachunek bankowy w Zjednoczonym Królestwie lub w innej formie wskazanej przez polski organ rentowy, w terminach i trybie ustalonym przez ten organ. Wypłata dokonywana jest w walucie swobodnie wymiennej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do osób innych niż wymienione w art. 15f ust. 1 i 2, o ile zamieszkują one na terytorium Zjednoczonego Królestwa.

Art. 15l. Jeżeli ustawodawstwo Rzeczypospolitej Polskiej w ustawach, o których mowa w art. 15h, uzależnia nabycie prawa do świadczenia od przebycia okresów ubezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do określonego zatrudnienia lub zawodu, który podlega szczególnemu systemowi dotyczącemu osób zatrudnionych, uwzględnieniu podlegają okresy spełnione na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa wyłącznie wtedy, gdy okresy te zostały przebyte na podstawie podobnego systemu lub w ramach tego samego zatrudnienia, lub w tym samym zawodzie.

Art. 15m. 1. Jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia na podstawie art. 15i lub art. 15l, wówczas przysługujące mu świadczenie ustalane jest w następujący sposób:

- 1) w pierwszej kolejności, ustalana jest przez polski organ rentowy teoretyczna kwota świadczenia równa świadczeniu, o które zainteresowany mógłby się ubiegać, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, ukończone z uwzględnieniem ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich oraz Zjednoczonego Królestwa, zostały przebyte na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w dalszej kolejności, polski organ rentowy ustala rzeczywistą kwotę świadczenia proporcjonalnego, mnożąc kwotę teoretyczną przez iloraz długości okresów

ubezpieczenia przebytych na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej, do całkowitej długości okresów ubezpieczenia i zamieszkania, przebytych na podstawie ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich i ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

2. Jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia bez konieczności stosowania art. 15i i art. 15l, wówczas przysługujące mu świadczenie jest obliczane wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 15n. 1. Jeżeli polski organ rentowy stosuje zasady przeciwdziałania kumulacji, o których mowa w art. 54 i 55 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, ponieważ osoba, o której mowa w art. 15f ust. 1 lub 2, otrzymuje dochód z innego państwa członkowskiego lub ze Zjednoczonego Królestwa, należne świadczenie może być obniżone wyłącznie o kwotę takiego dochodu.

2. Jeżeli otrzymanie dochodu wymaga zastosowania zasad przeciwdziałania kumulacji, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do:

- 1) dwóch lub więcej świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w jednym państwie, to polski organ rentowy dzieli kwoty świadczenia lub świadczeń lub innych dochodów, które zostały uwzględnione, przez liczbę świadczeń podlegających wspomnianym zasadom;
- 2) jednego lub więcej świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w dwóch lub więcej państwach, to polski organ rentowy uwzględnia dochody i wszystkie składniki przewidziane do celów stosowania wspomnianych zasad jako funkcję stosunku okresów ubezpieczenia i zamieszkania ustalonych do wyliczeń, o których mowa w art. 15m ust. 1 pkt 2.

Art. 15o. 1. Osoba uprawniona do emerytury lub renty, do której stosują się przepisy niniejszej ustawy i która zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie może otrzymać emerytury lub renty w kwocie niższej od świadczenia najniższego, przewidzianego w ustawodawstwie Rzeczypospolitej Polskiej za okres ubezpieczenia równy wszystkim okresom uwzględnionym zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

2. Polski organ rentowy wypłaca uprawnionemu przez okres jego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodatek równy różnicy między kwotą najniższego świadczenia przewidzianego przez ustawodawstwo Rzeczypospolitej Polskiej a całkowitą wysokością świadczeń należnych z państw członkowskich oraz ze Zjednoczonego Królestwa.

Art. 15p. 1. Okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa są uwzględniane przez polski organ rentowy, na podstawie zaświadczenia lub dokumentu wystawionego przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa i przekazanego do polskiego organu rentowego przez wnioskodawcę.

2. Polskie organy rentowe mogą wymieniać się z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa, dokumentami i danymi niezbędnymi dla celów realizacji niniejszej ustawy.

3. Zaświadczenia lub dokumenty wydane przez właściwe instytucje Zjednoczonego Królestwa, o których mowa w ust. 1, są uznawane przez polskie organy rentowe dla celów realizacji art. 15f – 15u.

4. Polskie organy rentowe mogą wymieniać z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa, dane w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, o których mowa w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

5. Polskie organy rentowe mogą zawierać odpowiednie porozumienia z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa dotyczące przekazywania i pozyskiwania danych drogą papierową lub elektroniczną, w sprawach indywidualnych, jak również w sprawach masowej wymiany informacji.

Art. 15r. Przepisy art. 15s – 15u dotyczą świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, macierzyństwa i równoważnych dla ojca oraz zasiłków z tytułu śmierci, w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych ustawami:

- 1) ustawą z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1368, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego”;
- 2) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm.);
- 3) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2017 r. poz. 2336, z późn. zm.);
- 4) ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2225, z późn. zm.);
- 5) ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego,

Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2018 r. poz. 132, z późn. zm.);

- 6) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 23, z późn. zm.);
- 7) ustawą z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.).

Art. 15s. 1. Do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, uwzględnia się okresy ubezpieczenia uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby przebyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa przed dniem 30 marca 2019 r., jeżeli przerwa między okresami ubezpieczenia przebytymi na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa a okresami ubezpieczenia przebytymi na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej nie przekroczyła 30 dni.

2. Obowiązkowe okresy ubezpieczenia, uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, przebyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa przed dniem 30 marca 2019 r., uwzględnia się przy ustalaniu 10-letniego okresu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 pkt 3 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego.

3. Dokumentem potwierdzającym okresy ubezpieczenia uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, przebyte na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa, jest zaświadczenie wydane przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa złożone przez ubezpieczonego.

Art. 15t. 1. Świadczenia, o których mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługują za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

- 1) jest zatrudniona lub wykonuje pracę na własny rachunek w Zjednoczonym Królestwie, która stanowi tytuł do objęcia ubezpieczeniem uprawniającym do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo zapewnia prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa;
- 2) ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniona do odpowiedniego

świadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

2. Świadczenie rehabilitacyjne, o którym mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje jeżeli wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniony do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 7 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

3. Zasiłek wyrównawczy, o którym mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje jeżeli wnioskodawca ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa albo jest uprawniony do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 25 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa.

4. Świadczenia przyznane na podstawie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego nie mogą ulec zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony do tych świadczeń mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Na wniosek uprawnionego, świadczenia są wypłacane na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Wpłata dokonywana jest w walucie swobodnie wymiennej.

Art. 15u. Zasiłek pogrzebowy nie może ulec zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Na wniosek uprawnionego, zasiłek jest wypłacany na terytorium Zjednoczonego Królestwa. Wpłata dokonywana jest w walucie swobodnie wymiennej.

Art. 15w. 1. Do świadczenia usług w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez usługodawcę ze Zjednoczonego Królestwa stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące świadczenia usług przez usługodawcę z państwa członkowskiego w rozumieniu art. 3 pkt 10 tej ustawy:

1) jeżeli usługi świadczone są na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy oraz

Sformatowano: _P_ – pogrubienie

Sformatowano: _P_ – pogrubienie

2) wyłącznie na okres niezbędny do ich wykonania, jednak nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2019 r.

2. Usługodawcą ze Zjednoczonego Królestwa, o którym mowa w ust. 1, jest przedsiębiorca zagraniczny w rozumieniu art. 3 pkt 7 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze Zjednoczonego Królestwa, który wykonuje działalność gospodarczą zgodnie z obowiązującymi w Zjednoczonym Królestwie przepisami, a na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej czasowo świadczy usługę.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli po dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy nastąpiła zmiana umowy powodująca istotne wydłużenie okresu niezbędnego do wykonania usług.

Sformatowano: UST(§) – ust. (§ np. kodeksu)

Art. 17. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 159 w ust. 1 w pkt 1 po lit. hb dodaje się lit. hc w brzmieniu:

„hc) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. U. poz. ...);”;

2) w art. 160:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) cudzoziemcowi będącemu członkiem rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 lub art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, innemu niż ten, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobyć oraz wyjeździe z tego terytorium

obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z tym obywatelem – ze względu na:

- a) zależność finansową od niego lub pozostawanie z nim w gospodarstwie domowym, w kraju, z którego przybył cudzoziemiec, lub
- b) poważne względy zdrowotne wymagające osobistej opieki ze strony tego obywatela

– jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2;”.

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) cudzoziemcowi prowadzącemu życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., z zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelem Zjednoczonego Królestwa, który posiada zezwolenie na pobyt czasowy lub zezwolenie na pobyt stały, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 albo art. 10 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej lub zezwolenie na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, z którym przebywa wspólnie na tym terytorium, jeżeli cudzoziemiec spełnia wymogi, o których mowa w art. 159 ust. 1 pkt 2;”;

3) w art. 195:

a) w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub” oraz pkt 10 w brzmieniu:

„10) jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa lub członkiem jego rodziny, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wspólnie z tym obywatelem, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy z dnia ... o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków

ich rodzin w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i spełnia łącznie następujące warunki:

- a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie i nieprzerwanie co najmniej przez 5 lat bezpośrednio przed złożeniem wniosku,
- b) posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu,
- c) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Do ustalenia, czy cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, posiada dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 lit. c lub pkt 10, stosuje się przepis art. 114 ust. 2.”;

4) w art. 197 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Udzielenia zezwolenia na pobyt stały cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, odmawia się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 lub 7.”;

5) w art. 199 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) art. 195 ust. 1 pkt 10, cofa się zezwolenie na pobyt stały w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3, 4 lub 5.”;

6) w art. 244 ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 19 w brzmieniu:

„19) adnotację „Brexit” w pierwszej karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 195 ust. 1 pkt 10.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (*Dz. U. z 2018 r. poz. 649*) w art. 4:

1) w ust. 2 w pkt 1 lit. c otrzymuje brzmienie:

Sformatowano: PKT – punkt, Nie zachowuj razem z następnym

„c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 144, art. 159 ust. 1 lub art. 186 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399) lub w związku z okolicznością, o której mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia ... o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. U. poz. ...),”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby zagraniczne inne niż wymienione w ust. 1 i 2 mają prawo do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej wyłącznie w formie spółki jawnej, partnerskiej, komandytowej, komandytowo-akcyjnej, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjnej, a także do przystępowania do takich spółek oraz obejmowania bądź nabywania ich udziałów lub akcji, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.”.

Sformatowano: PKT – punkt

Art. 19. 1. Postępowania prowadzone wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin w sprawie zarejestrowania pobytu, wydania lub wymiany zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu, wydania lub wymiany karty pobytu członka rodziny obywatela UE, wydania lub wymiany dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu oraz wydania lub wymiany karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

2. Postępowania w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się. W takim przypadku wojewoda lub Szef Urzędu zawiadamia niezwłocznie właściwy ze względu na miejsce pobytu organ Straży Granicznej, który bada istnienie podstaw do zobowiązania cudzoziemca do powrotu.

Art. 20. 1. Zaproszenia wpisane do ewidencji zaproszeń na wniosek obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność na okresy w nich wskazane.

2. W postępowaniach w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy na wniosek obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, rozpatruje się nadal jak

wniosek złożony przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członka jego rodziny.

3. Wizy wydane w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 17 ustawy zmienianej w art. 17, w związku z dołączeniem do obywatela Zjednoczonego Królestwa zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

4. Zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 160 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 17, udzielone przed wejściem w życie niniejszej ustawy członkom rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa, innym niż określani w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, zachowują ważność na okresy, na jakie zostały udzielone.

5. W postępowaniach w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 17, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących członków rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa innych niż określani w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, obywatela Zjednoczonego Królestwa uważa się za obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. Zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 160 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 17, udzielone przed wejściem w życie niniejszej ustawy cudzoziemcom prowadzącym życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. poz. 284, z późn. zm.⁴⁾) z obywatelami Zjednoczonego Królestwa, zachowują ważność na okresy, na jakie zostały udzielone.

7. W postępowaniach w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 160 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 17, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących cudzoziemców prowadzących życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. z obywatelem Zjednoczonego Królestwa,

⁴⁾ Zmiany wymienionej Konwencji zostały ogłoszone w Dz.U. z 1995 r. poz. 175, 176 i 177, z 1998 r. poz. 962, z 2001 r. poz. 266, z 2003 r. poz. 364 oraz z 2010 r. poz. 587.

obywatela Zjednoczonego Królestwa uważa się za obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 21. 1. Z dniem udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu lub karta pobytu członka rodziny obywatela UE tracą ważność.

2. Z dniem udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2 niniejszej ustawy, dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub karta stałego pobytu członka rodziny obywatela UE tracą ważność.

3. Z dniem udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy zmienianej w art. 17, zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu lub karta pobytu członka rodziny obywatela UE tracą ważność.

4. Obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zwracają niezwłocznie dokumenty, o których mowa w ust. 1-3, organowi, który je wydał.

Art. 22. Zezwolenia na pobyt stały udzielone obywatelom Zjednoczonego Królestwa na podstawie dotychczasowych przepisów przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin zachowują ważność.

Art. 22a. W sprawach, o których mowa w art. 8a ust. 1 oraz art. 9d ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją do dnia 29 marca 2019 r., w których okres ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek przebyty przez bezrobotnego w Zjednoczonym Królestwie ma wpływ na nabycie, wysokość lub okres pobierania zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stosuje się przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego również w odniesieniu do okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub pracy na własny rachunek przebytych przez bezrobotnego w Zjednoczonym Królestwie. Przepisu art. 15d nie stosuje się.

Art. 22b. Usługi rynku pracy i instrumenty rynku pracy, do udziału w których do dnia 29 marca 2019 r. zostali skierowani obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, o których mowa w art. 15b ust. 1, są realizowane na zasadach wynikających

z przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do czasu ich zakończenia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.

Art. 22c. 1. Do dnia 31 marca 2020 r. prawo do:

- 1) świadczeń określonych w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220 i 2354), ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2018 r. poz. 554, 650, 1000, 1669, 2354 i 2432), ustawie z dnia 4 kwietnia 2014 r. o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów (Dz. U. z 2017 r. poz. 2092), ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018 r. poz. 2134 i 2354), przepisach wydanych na podstawie art. 187a ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 998, 1076, 1544 i 2245)
- 2) posiadania Karty Dużej Rodziny, o której mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2017 r. poz. 1832 i 2161 oraz z 2018 r. poz. 1544 i 1669, 2432)

– przysługuje, na zasadach określonych w tych ustawach i przepisach, zamieszkującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa, który posiadał w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 3.”.

Art. 22d. Obywatelom Zjednoczonego Królestwa oraz członkom ich rodzin, spełniającym przesłanki, o których mowa w art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.) przed dniem 29 marca 2019 r., przysługuje prawo do świadczeń z pomocy społecznej na warunkach jak obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, do dnia 31 marca 2020 r.

Art. 22e. Obywatelom Zjednoczonego Królestwa oraz członkom ich rodzin, spełniającym przesłanki, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1340 i 1669) przed dniem 29 marca 2019 r., przysługuje prawo do renty socjalnej na warunkach jak obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, do dnia 31 marca 2020 r.

Art. 22f. Przepisy art. 15a-15u oraz 22a-22e stosuje się w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zd. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864), oraz braku innego

sposobu uregulowania stosunków w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem.

Art. 22g. Przepisy art. art. 15a-15u oraz 22a-22e tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów prawa Unii Europejskiej lub umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. poz. 443), regulujących stosunki w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem.

Art. 23. 1. Maksymalny limit wydatków wojewodów związanych z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w urzędach wojewódzkich wynosi 24,90 mln złotych, z tego w:

- 1) 2019 r. – 2,00 mln zł;
- 2) 2020 r. – 2,30 mln zł;
- 3) 2021 r. – 2,36 mln zł;
- 4) 2022 r. – 2,42 mln zł;
- 5) 2023 r. – 2,48 mln zł;
- 6) 2024 r. – 2,54 mln zł;
- 7) 2025 r. – 2,60 mln zł;
- 8) 2026 r. – 2,67 mln zł;
- 9) 2027 r. – 2,73 mln zł;
- 10) 2028 r. – 2,80 mln zł.

2. Wojewodowie monitorują wykorzystanie limitu, o którym mowa w ust. 1, w częściach budżetu państwa pozostających odpowiednio w ich dyspozycji i dokonują oceny jego wykorzystania.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego w danym roku budżetowym limitu, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w częściach budżetu państwa pozostających w dyspozycji właściwych wojewodów.

4. Organami właściwymi do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, są właściwi wojewodowie.

Art. 24. 1. Maksymalny limit wydatków Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców związanych z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców wynosi 3,65 mln złotych, z tego w:

- 1) 2019 r. – 0,27 mln zł;
- 2) 2020 r. – 0,34 mln zł;
- 3) 2021 r. – 0,35 mln zł;
- 4) 2022 r. – 0,36 mln zł;
- 5) 2023 r. – 0,37 mln zł;
- 6) 2024 r. – 0,38 mln zł;
- 7) 2025 r. – 0,38 mln zł;
- 8) 2026 r. – 0,39 mln zł;
- 9) 2027 r. – 0,40 mln zł;
- 10) 2028 r. – 0,41 mln zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny jego wykorzystania.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego w danym roku budżetowym limitu, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie z dniem 30 marca 2019 r.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin, oraz świadczeniach z zabezpieczenia społecznego <u>oraz o zasadach uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych</u> w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – ministerstwo wiodące Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej – ministerstwo współpracujące <u>Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii – ministerstwo współpracujące</u></p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pani Renata Szczęch – Podsekretarz Stanu w MSWiA Pan Marcin Zieleniecki – Podsekretarz Stanu w MRPiPS Pan Stanisław Szwed – Sekretarz Stanu w MRPiPS</p>	<p>Data sporządzenia 17 stycznia 2019 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac – Oczekuje na wpis do Wykazu</p>
<p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu 1. Pan Adam Knych – Dyrektor Departamentu Analiz i Polityki Migracyjnej w MSWiA tel. +48 22 60 115 20 fax +48 22 60 149 14 sekretariat_daipm@mswia.gov.pl 2. Pan Robert Wójcik – Dyrektor Departamentu Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego, tel. 22 461 62 02 3. Pani Beata Czajka – Zastępca Dyrektora Departamentu Rynku Pracy w MRPiPS, tel. 22 461 64 00 4. Pan Olgierd Podgórski – Dyrektor Departamentu Polityki Rodzinnej w MRPiPS, tel. 22 461 60 60 5. Pani Krystyna Wyrwicka – Dyrektor Departamentu Pomocy i Integracji Społecznej w MRPiPS, tel. 22 661 12 77 6. ☐</p>	

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman

Z komentarzem [A1]: Do wpisania właściwy wiceminister.

Z komentarzem [A2]: Do wpisania właściwy/a Dyrektor.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin, ~~oraz~~ świadczeniach z zabezpieczenia społecznego oraz o zasadach uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu uregulowanie zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, oraz członków ich rodzin, w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, co ma nastąpić z dniem 30 marca 2019 r., a także trybu postępowania i organów właściwych w tych sprawach, na wypadek braku zawarcia przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, lub braku otrzymania przed tą datą przez depozytariusza tej Umowy pisemnego powiadomienia o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych dotyczących wejścia w życie tej Umowy przez Unię i przez Zjednoczone Królestwo.

Jednocześnie, w związku z wyjściem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej istnieje konieczność wprowadzenia przepisów:

- 1) regulujących:
- a) nabywanie statusu bezrobotnego oraz zasiłku dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz obywateli polskich legitymujących się okresem zatrudnienia lub wykonywania innej pracy zarobkowej na terenie Zjednoczonego Królestwa jako byłego kraju członkowskiego UE,
 - b) korzystanie z usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego

Królestwa oraz ich dostęp do polskiego rynku pracy;

c) kwestie uczestnictwa podmiotów brytyjskich (zarówno obywateli, jak i osób nie-fizycznych) w polskim obrocie gospodarczym, w tym w zakresie świadczenia usług;

2) zabezpieczających wynikające aktualnie z koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w relacjach Polski ze Zjednoczonym Królestwem na podstawie unijnych rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/04 i 987/09:

a) prawa nabyte do dnia 29 marca 2019 r., tj. prawa do transferu przez polskie instytucje świadczeń emerytalno-rentowych (emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy, rent rodzinnych), zasiłków pogrzebowych oraz świadczeń w razie choroby i macierzyństwa), przysługujących osobom uprawnionym, zamieszkującym na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

b) prawa w trakcie nabywania oraz

c) prawa osób, które do dnia 29 marca 2019 r. będą posiadały okresy ubezpieczenia w Zjednoczonym Królestwie i w Polsce, a w przyszłości będą ubiegać się o przyznanie prawa do ww. świadczeń z tytułu przebytych okresów ubezpieczenia;

3) regulujących dostęp do systemu świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego i świadczenia dobrego start, pomocy społecznej oraz renty socjalnej dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i ich rodzin w okresie przejściowym.

Ustawa będzie miała zastosowanie do tych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, będącym jednocześnie dniem poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy (tj. w dniu 29 marca 2019 r.), posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin, a także do usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa, którzy świadczą usługi na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy.

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ustawy zawiera trzy grupy przepisów. Pierwsza grupa to przepisy samoistne (nie dokonujące zmian w przepisach innych ustaw), mające na celu uregulowanie statusu pobytowego obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Na te przepisy składa się:

- ustanowienie podstawy prawnej dla uznawania pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. za legalny, jeżeli w dniu 29 marca 2019 r. (ostatni dzień obowiązywania Traktatów i prawa wtórnego UE w stosunku do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium) posiadali oni prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach traktatowej swobody przepływu osób. W okresie tym obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin będą mieli możliwość złożenia wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, dla których szczególna regulacja materialnoprawna oraz proceduralna również zostanie określona w ustawie;
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie uprawnienia dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie uznawany za legalny na podstawie ustawy (w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały, jeżeli okres ten wyjdzie poza pierwszy z tych okresów) do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz do podejmowania i dalszego wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach analogicznych do obywateli polskich;

Druuga grupa przepisów to przepisy zmieniające inne ustawy i mają na celu przede wszystkim ustanowienie na stałe nowych podstaw prawnych do uzyskiwania uprawnień przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin, którzy przed wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej korzystali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze swobody przepływu osób:

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywających przed dniem złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia nieprzerwanie na tym terytorium przez okres 5 lat (nowy art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach /Dz. U. z 2018 r., poz. 2094 i 2399/);
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną

dla członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy (nowy art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. hc ustawy o cudzoziemcach);

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej dla udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla innych członków rodzin lub osób prowadzących życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z obywatelem Zjednoczonego Królestwa, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy (dodanie w art. 160 ustawy o cudzoziemcach nowych pkt 1a i 3a);
- ~~ustanowienie zwolnienia dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających zezwolenia na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę (nowe brzmienie art. 87 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy /Dz. U. z 2017 r. poz. 1265, z późn. zm./);~~
- ustanowienie podstawy prawnej dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających zezwolenia na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na zasadach analogicznych do obywateli polskich (nowe brzmienie art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej /Dz. U. z 2018 r. poz. 649/).

Trzecia grupa przepisów ma charakter intertemporalny.

Przepisy te mają na celu uregulowanie skutków zdarzenia polegającego na tym, że Zjednoczone Królestwo z dniem 30 marca 2019 r. stanie się państwem trzecim, w odniesieniu do:

1) trwających w tym dniu postępowań z udziałem obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin lub w odniesieniu do udzielonych zezwoleń bądź innych nabytych uprawnień:

- utrzymanie ważności zaproszeń wpisanych do ewidencji zaproszeń na wnioski obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodziny (jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin) przed dniem wejścia w życie ustawy;
- rozpatrywanie wniosków o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, jak gdyby dalej byli to obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie ich rodzin;
- zachowanie ważności wiz wydanych w celu dołączenia do obywatela Zjednoczonego Królestwa;
- zachowanie ważności zezwoleń na pobyt czasowy udzielonych innym członkom rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa lub osobom prowadzącym życie rodzinne z nimi (art. 160 pkt 1 i 3 ustawy o cudzoziemcach);
- rozpatrywanie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dla innego członka rodziny lub osoby prowadzącej życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, jak gdyby obywatel Zjednoczonego Królestwa był obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- zachowanie ważności dokumentów wydanych na podstawie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin;
- umorzenie postępowań w sprawie wydania dokumentów na podstawie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin obywatelom prowadzonym na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin;
- umorzenie postępowań w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz nałożenie obowiązku zbadania z urzędu podstaw do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.

2) szeroko pojętego dostępu do rynku pracy:

- a) nabywania od tego dnia statusu bezrobotnego oraz zasiłków dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz obywateli polskich legitymujących się okresem zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej na terenie Zjednoczonego Królestwa,
- b) korzystania od tego dnia z usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa,
- c) dostępu od tego dnia do polskiego rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa;

3) świadczeń z ubezpieczeń społecznych poprzez zapewnienie osobom, które podlegały ubezpieczeniu społecznemu/ubezpieczeniu rolników/były objęte systemami zaopatrzenia dla służb mundurowych, sędziów i prokuratorów w Polsce oraz, które przed dniem 30 marca 2019 r. podlegały ubezpieczeniom społecznym w Zjednoczonym Królestwie lub zamieszkiwały w tym państwie w dniu 29 marca 2019 r. i kontynuują to zamieszkanie, kontynuacji stosowania do nich zasad wynikających z unijnych przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, tj. rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/04 i 987/09, w tym:

- a) umożliwienie zachowania praw nabytych (transfer świadczeń) osobom uprawnionym do świadczeń emerytalno-rentowych, świadczeń w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważnych świadczeń dla ojca oraz zasiłków pogrzebowych, które zamieszkują w Wielkiej Brytanii, praw w trakcie nabywania, a także
- b) zapewnienie zachowania zasady sumowania okresów ubezpieczenia (zatrudnienia, pracy na własny rachunek.

zamieszkania) przebytych w ramach UE oraz w Wielkiej Brytanii do dnia 29 marca 2019 r. na potrzeby nabycia prawa do świadczeń emerytalno-rentowych oraz świadczeń pieniężnych z tytułu choroby;

4) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin do świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego i świadczenia dobry start w okresie przejściowym (w którym ich pobyt na terytorium RP uważa się za legalny) oraz po tym okresie (posiadanie stosownego zezwolenia na pobyt na terytorium RP);

5) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin do świadczeń z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, z późn. zm.) w okresie przejściowym, czyli do dnia 31 marca 2020 r., pod warunkiem zamieszkiwania i pobytu na terytorium RP;

6) uprawnień obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin do renty socjalnej na podstawie ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1340 i 1669) w okresie przejściowym, czyli do dnia 31 marca 2020 r., pod warunkiem zamieszkiwania na terytorium RP

7) usług świadczonych przez usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa w sytuacji, gdy opierają się one na umowach zawartych przed 30 marca 2019 r..

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt ustawy ma na celu uregulowanie zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, w tym szeroko pojętego dostępu do rynku pracy, świadczeń z ubezpieczeń społecznych, świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego, świadczenia dobry start, świadczeń z pomocy społecznej i renty socjalnej, a także uregulowanie uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych, w tym zwłaszcza w zakresie świadczenia usług, w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, co ma nastąpić z dniem 30 marca 2019 r. W przypadku braku zawarcia przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, lub braku otrzymania przed tą datą przez depozytariusza tej Umowy pisemnego powiadomienia o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych dotyczących wejścia w życie tej Umowy przez Unię i przez Zjednoczone Królestwo, każde z państw członkowskich Unii Europejskiej będzie obowiązane indywidualnie uregulować zasady pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na swoim terytorium, a także inne wskazane kwestie w prawie krajowym. Obecnie nie jest wiadomo w jaki sposób inne państwa członkowskie uregulują powyższą kwestię na poziomie krajowym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Obywatele Zjednoczonego Królestwa zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których pobyt z dniem 30 marca 2019 r. będzie wymagał uregulowania na poziomie ustawowym	ok. 5 707 osób zamieszkujących w Polsce	Dane statystyczne Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazują, iż na dzień 1 grudnia 2018 r. 5 629 obywateli Zjednoczonego Królestwa posiadało ważne dokumenty wydane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobyście oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900, z późn. zm.), tj. zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub dokumenty potwierdzające prawo pobytu. Ponadto na dzień 1 grudnia 2018 r. prowadzonych było 68 postępowań w sprawie zarejestrowania pobytu obywatela UE wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa i 10 postępowań w sprawie wydania dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu obywatela UE wobec obywateli	Możliwość ubiegania się przez obywateli Zjednoczonego Królestwa o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i zezwolenia na pobyt stały w związku z brakiem możliwości utrzymania od dnia 30 marca 2019 r. traktatowej swobody przepływu osób.

<p>w tym obywatele prowadzący działalność gospodarczą (lub których działalność jest zawieszona) na podstawie wpisu do CEIDG .</p>	<p>ok. 1100 osób</p>	<p>Zjednoczonego Królestwa. Można zatem zakładać, iż z projektowanych rozwiązań może skorzystać około 5707 obywateli Zjednoczonego Królestwa.</p>	<p>możliwość wykonywania działalności na dotychczasowych zasadach przez określony odstęp czasu</p>
<p>Członkowie rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej</p> <p>w tym prowadzący działalność gospodarczą (lub których działalność jest zawieszona) na podstawie wpisu do CEIDG</p>	<p>ok. 69 osób</p> <p>liczba nieznana</p>	<p>Dane statystyczne Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazują, iż na 1 grudnia 2018 r. 959 osób posiadało kartę pobytu członka rodziny obywatela UE lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Odsetek obywateli Zjednoczonego Królestwa wśród wszystkich obywateli UE zamieszkujących w Polsce to około 7,18%. Zakładając, iż około 7 % ogółu członków rodziny obywateli UE to członkowie rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa można przypuszczać, iż z proponowanych w projekcie rozwiązań skorzysta około 69 osób.</p>	<p>Możliwość ubiegania się przez członków rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i zezwolenia na pobyt stały.</p> <p>możliwość wykonywania działalności na dotychczasowych zasadach przez określony odstęp czasu</p>
<p>Wojewodowie</p>	<p>16 wojewodów</p>	<p>Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.).</p>	<p>Udzielanie zezwoleń na pobyt czasowy, zezwoleń na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin. Kontynuowanie prowadzenia postępowań w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin. Umorzenie postępowań w sprawie wydania obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin dokumentów, prowadzonych na podstawie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Umorzenie postępowań w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin.</p>

Sformatowano: Czcionka: Nie Pogrubienie, Nie Rozstrzelone o / Zagęszczone o

Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399).	Ewentualne prowadzenie postępowań odwoławczych w sprawach udzielania zezwoleń na pobyt czasowy oraz zezwoleń na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin.
Polacy przebywający w Wielkiej Brytanii krócej niż 5 lat (nieposiadający statusu rezydenta), którzy nabyli prawo do otrzymania zasiłku dla bezrobotnych w rozumieniu polskich przepisów	ok. 124,1 tys.	Eurostat	Ustawa zapewnia możliwość korzystania przez ww. osoby z zasiłku dla bezrobotnych w przypadku ich powrotu do Polski i rejestracji w urzędzie pracy.
Obywatele brytyjscy mający w Polsce prawo pobytu lub prawo stałego pobytu	ok. 1,3 tys.	Eurostat	Ustawa zapewnia możliwość podejmowania w Polsce pracy lub innej działalności zarobkowej oraz korzystania przez ww. osoby z usług urzędów pracy.
Brytyjscy pracodawcy delegujący pracowników na terytorium RP, pracownicy delegowani ze Zjednoczonego Królestwa na terytorium RP, polskie podmioty (usługobiorcy), na rzecz których wykonują pracę pracownicy delegowani ze Zjednoczonego Królestwa na terytorium RP	<u>Liczba pracodawców delegujących pracownika na terytorium RP ze Zjednoczonego Królestwa 2016 r.</u> Liczba złożonych oświadczeń – 82 Liczba firm – 58 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 157 2017 r. Liczba złożonych oświadczeń – 67 Liczba firm – 45 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 418 2018 r. (w okresie styczeń - październik): Liczba złożonych oświadczeń – 77 Liczba firm – 35 Przewidywana liczba pracowników delegowanych – 107	Dane Państwowej Inspekcji Pracy.	Ustawa umożliwia podmiotom delegowanie pracowników, co do zasady, na dotychczasowych zasadach dotyczących państw UE, nie dłużej jednak niż do 31 marca 2020 r.
<u>Osoby zagraniczne niespełniające przesłanek z art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na</u>	<u>Liczba niemożliwa do oszacowania</u>	-----	<u>Możliwość podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej także w formie spółki jawnej i partnerskiej</u>

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej			
Usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa	Liczba nieznana	-----	Możliwość dokończenia świadczenia usług na dotychczasowych zasadach, jeżeli oparte są one na umowie zawartej nie później niż 29 marca 2019 r., a ich wykonanie nastąpi nie później niż 30 czerwca 2019 r.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej – art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1184, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych – art. 60 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1870, z późn. zm.);
- 4) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 5) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 51 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. poz. 1000, z późn. zm.);
- 6) Radzie Dialogu Społecznego – art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. poz. 1240, z późn. zm.).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 3) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 4) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 5) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 6) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 7) Konfederacji „Lewiatan”;
- 8) Business Centre Club – Związkowi Pracodawców;
- 9) Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej
- 10) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 11) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 12) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 13) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 14) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 15) Fundacji Refugee.pl;
- 16) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 17) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 18) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 19) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 20) Caritas Polska;
- 21) Fundacji Panoptikon;
- 22) Fundacji Ocalenie;
- 23) Fundacji Multiocalenie;
- 24) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 25) Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- 26) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 27) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 28) Polskiej Izbie Turystyki;
- 29) Polsko Brytyjskiej Izbie Handlowej;
- 30) Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”;
- 31) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 32) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność”;

Tabela B											
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	<i>Łącznie</i>
Dochody ogółem	0,87	3,10	3,17	3,25	3,33	3,42	3,50	3,59	3,68	3,77	31,69
budżet państwa	0,08	0,11	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	0,14	1,21
JST	0,08	0,11	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	0,14	1,21
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,14	2,01	2,06	2,11	2,16	2,21	2,27	2,33	2,38	2,44	20,11
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	0,54	0,80	0,82	0,84	0,86	0,88	0,90	0,93	0,95	0,97	8,49
Fundusz Pracy	0,04	0,06	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	0,08	0,67
Wydatki ogółem	2,26	2,64	2,70	2,77	2,84	2,91	2,99	3,06	3,14	3,22	28,53
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców o 4 etaty	0,23	0,34	0,35	0,36	0,37	0,38	0,38	0,39	0,40	0,41	3,62
budżet państwa wyposażenie 4 stanowisk pracy w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców	0,04	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,04
budżet państwa zwiększenie zatrudnienia w Urzędach Wojewódzkich o 39 etatów	1,59	2,30	2,36	2,42	2,48	2,54	2,60	2,67	2,73	2,80	24,47
budżet państwa wyposażenie 39 stanowisk pracy w Urzędach Wojewódzkich	0,41	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,41
Saldo ogółem	-1,39	0,46	0,47	0,48	0,49	0,50	0,52	0,53	0,54	0,56	3,16
budżet państwa	-2,19	-2,53	-2,59	-2,65	-2,72	-2,79	-2,86	-2,93	-3,00	-3,08	-27,32
JST	0,08	0,11	0,12	0,12	0,12	0,13	0,13	0,13	0,14	0,14	1,21
Narodowy Fundusz Zdrowia	0,14	2,01	2,06	2,11	2,16	2,21	2,27	2,33	2,38	2,44	20,11
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	0,54	0,80	0,82	0,84	0,86	0,88	0,90	0,93	0,95	0,97	8,49
Fundusz Pracy	0,04	0,06	0,06	0,07	0,07	0,07	0,07	0,07	0,08	0,08	0,67
Tabela C											
(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	<i>łącznie</i>
Dochody ogółem	7,0	2,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	9,7
Narodowy Fundusz Zdrowia	1,4	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,0
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	5,6	2,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	7,7
Wydatki ogółem	20,2	7,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	28,0
Fundusz Pracy	20,2	7,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	28,0
Saldo ogółem	-13,2	-5,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-18,3
Narodowy Fundusz Zdrowia	1,4	0,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,0
Fundusz Ubezpieczeń Społecznych	5,6	2,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	7,7
Fundusz Pracy	-20,2	-7,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-28,0
Źródła finansowania	Źródła finansowania – tabela B W 2019 r. środki na wynagrodzenia dla 4 etatów w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i dla 39										

	<p>etatów w urzędach wojewódzkich zostaną zapewnione z rezerwy celowej dla państwowych jednostek budżetowych z przeznaczeniem na zwiększenia wynagrodzeń wynikające ze zmian organizacyjnych i nowych zadań przewidzianych projektem.</p> <p>Środki na sfinansowanie utworzenia stanowisk pracy w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich będą pochodziły z budżetu państwa odpowiednio z części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz z części 85 – Województwa, której dysponentami są poszczególni wojewodowie przy założeniu, że koszt utworzenia jednego stanowiska wynosi ok. 10,5 tys. zł.</p> <p>Od 2020 r. i w latach kolejnych nastąpi wzrost limitu na wynagrodzenia w drodze zwiększenia limitu wydatków dla części 42 i 85.</p> <p>Źródła finansowania – tabela C</p> <p>Koszty zasiłków dla bezrobotnych dla Polaków powracających ze Zjednoczonego Królestwa w okresie przejściowym zostaną sfinansowane ze środków Funduszu Pracy. Spowoduje to konieczność zwiększenia wydatków z Funduszu Pracy zaplanowanych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2019 o kwotę 20,2 mln zł oraz zwiększenie wydatków na ten cel w 2020 r. o kwotę 7,7 mln zł.</p> <p>Koszty udzielanych przez urzędy pracy usług i instrumentów rynku pracy w okresie 30 marca 2019 r. do 31 marca 2020 r. będą finansowane z Funduszu Pracy na zasadach określonych dla innych osób uprawnionych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przez starostów z ustalonych na podstawie planu finansowego Funduszu limitów środków na finansowanie programów na rzecz promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej. Nie spowoduje to konieczności zwiększenia wydatków z Funduszu Pracy zaplanowanych w projekcie ustawy budżetowej na rok 2019 na aktywne formy przeciwdziałaniu bezrobociu.</p> <p>Pozostałe rozwiązania przewidziane przepisami ustawy w zakresie dostępu do rynku pracy, świadczeń z ubezpieczeń społecznych, świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego, świadczenia dobry start, świadczeń z pomocy społecznej i renty socjalnej, dotyczą zapewnienia praw nabytych. Wydatki na te świadczenia w przypadku braku brexitu zostałyby poniesione w ramach obowiązujących obecnie przepisów. Dlatego też nie generują dodatkowych kosztów dla jednostek sektora finansów publicznych.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń do tabeli B</p> <p>Podstawą szacunku były informacje przedstawione przez urzędy wojewódzkie oraz komórki organizacyjne Urzędu do Spraw Cudzoziemców.</p> <p>Kwotę wydatków dla budżetu państwa w kolejnych latach obliczono w oparciu o wskaźnik CPI – dynamika średnioroczna.</p> <p>Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej regulacji dotyczą przede wszystkim konieczności wsparcia kadrowego urzędów wojewódzkich w związku z planowanym zwiększeniem ilości prowadzonych postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały.</p> <p>Skalę tego koniecznego wsparcia, wobec aktualnej bardzo trudnej sytuacji, w przypadku urzędów wojewódzkich oszacowano na podstawie potencjalnej liczby postępowań do przeprowadzenia szacowanej w oparciu o liczbę ważnych dokumentów wydanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa. I tak też, wobec faktu, że zdecydowanie najwięcej takich dokumentów (ważnych według stanu na dzień 1 grudnia 2018 r.) wydał Wojewoda Mazowiecki (2067 na ogólną liczbę 5629 dokumentów – 36,7 %), istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że to właśnie ten organ będzie najbardziej obciążony zadaniem przeprowadzenia postępowań wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin. Stąd też proponuje się wzmocnić Mazowiecki Urząd Wojewódzki zdecydowanie najwyższą spośród wszystkich urzędów wojewódzkich liczbą 7 nowych etatów. W dalszej kolejności są Małopolski UW z 5 etatami oraz Dolnośląski UW z 4 etatami, jak również Śląski i Pomorski UW z 3 etatami. Pozostałe urzędy wojewódzkie proponuje się wzmocnić odpowiednio 2 etatami lub 1 etatem. Urząd do Spraw Cudzoziemców szacuje zaś swoje zapotrzebowanie na poziomie 4 etatów, głównie do prowadzenia postępowań odwoławczych i innych postępowań wynikających z właściwości Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców jako organu wyższego stopnia w stosunku do wojewodów w sprawach uregulowanych w projektowanej ustawie, ale również do działań koordynacyjnych i informacyjnych wobec urzędów wojewódzkich.</p>

W załączniku do OSR wskazano metodologię wyliczenia kosztów zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy.

Wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń do tabeli C

Łączne skutki wskazane w tabeli C w części pozycji nieznacznie różnią się od sumy wartości częściowych wskazanych w poszczególnych latach, co wynika z przedstawienia oszacowanych wartości w zaokrągleniu do jednego miejsca po przecinku.

Przyjęte założenia:

1. Zgodnie z danymi brytyjskiego Urzędu Statystycznego, w 2017 r. w Zjednoczonym Królestwie mieszkało 1 021 tys. Polaków¹. Wg danych Eurostatu, z tej liczby ok. 174,6 tys. może nie mieć prawa do nabycia statusu rezydenta, czyli przebywać w Zjednoczonym Królestwie przez okres 5 lat lub krótszy. Osoby te mogą być zmuszone do opuszczenia Zjednoczonego Królestwa. Z tej liczby ok. 144,3 tys. to osoby w wieku powyżej 16 lat (mające przyznany nr brytyjskiego ubezpieczenia społecznego NINO), z czego ok. 20,3 tys. to osoby biernie zawodowo, ok. 5,0 tys. – bezrobotni i ok. 119,1 tys. osoby pracujące.
2. Nie wszystkie osoby, które będą zmuszone wskutek brexitu do opuszczenia Zjednoczonego Królestwa, powrócą do Polski. Zgodnie z badaniem NBP² z 2017 r., badającym preferencje migracyjne Polaków mieszkających w Zjednoczonym Królestwie około 52% ankietowanych wskazało, że chciałoby wrócić do Polski, 29% nie było zdecydowanych, zaś 19% zamieszkałoby w innym kraju UE. Oznacza to, że spośród osób zdecydowanych na wyjazd do Polski wróciłoby 73,2% (czyli 105,7 tys. osób dorosłych), wśród których 87,2 tys. byłoby to osoby, które uprzednio pracowały w Zjednoczonym Królestwie.
3. Nie jest znana struktura aktywnych zawodowo w Zjednoczonym Królestwie pod kątem faktu nabycia uprawnień do zasiłku w Polsce – nie wiadomo, jaki jest staż pracy osób obecnie tam pracujących, a zatem – czy okres ten jest wystarczający, by nabyć prawo do zasiłku w Polsce. Założono, że osoby te legitymują się odpowiednim stażem. Z kolei osoby, które przebywają obecnie na Wyspach i są bezrobotne, pobierają już przez pewien czas zasiłki w Zjednoczonym Królestwie, zatem założono, że po powrocie do Polski stracą do niego prawo. Przyjęto, że 70% osób spośród Polaków wracających do Polski przyjedzie w roku 2019, natomiast pozostałe 30% w roku 2020.
4. Nie wiadomo, jaka część Polaków, którzy wrócą do kraju, zarejestruje się w powiatowym urzędzie pracy, a ile znajdzie od razu zatrudnienie. Przyjęto, że wśród osób powracających ze Zjednoczonego Królestwa stopa bezrobocia wyniesie 5,6% w 2019 r. oraz 5,0% w 2020 r., czyli tyle samo, ile MF prognozuje ogółem dla Polski na te lata. Przełożyłoby się to na ok. 4,7 tys. osób, które na skutek bezumownego brexitu zarejestrowałyby się w urzędach pracy i miałyby prawo do pobierania zasiłku dla bezrobotnych, w tym ok. 3,4 tys. osób zarejestrowałyby się w roku 2019, natomiast 1,3 tys. osób w roku 2020.
5. Przeciętna wysokość zasiłku dla bezrobotnych, zaplanowana w ustawie budżetowej na 2019 r., to 773,9 zł³. W szacunkach skutków brexitu zakłada się, że właśnie taką wysokość zasiłku będą otrzymywać przeciętnie osoby, które wrócą do Polski ze Zjednoczonego Królestwa, zarówno w roku 2019, jak i w roku 2020.
6. Przeciętny jednostkowy koszt związany z wypłatą zasiłku dla bezrobotnych obejmujący koszt wypłaty zasiłku i składek na ubezpieczenia społeczne wyniesie 986,9 zł. Projektowane rozwiązanie nie może zostać sfinansowane w ramach kwoty środków na zasiłki dla bezrobotnych w wysokości 1.800.000,0 tys. zł ujętej w projekcie planu finansowego Funduszu Pracy będącego załącznikiem do projektu ustawy budżetowej na 2019 r. Konieczne będzie dodatkowe zabezpieczenie środków w wysokości 28.000,0 tys. zł na sfinansowanie ww. rozwiązania w latach 2019-2020, w tym 20,2 mln zł w 2019 r. W tym celu niezbędne będzie ujęcie w planie finansowym Funduszu Pracy będącym załącznikiem do ustawy budżetowej na 2019 r. kwoty na zasiłki dla osób

¹<https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/populationandmigration/internationalmigration/datasets/populationoftheunitedkingdombycountryofbirthandnationality>

²https://www.nbp.pl/publikacje/polacy_pracujacy_za_granica/polacy_pracujacy_za_granica_2016.pdf

³https://www.mf.gov.pl/ministerstwo-finansow/dzialalnosc/finanse-publiczne/budzet-panstwa/ustawy-budzetowe/2019/projekt-ustawy/-/asset_publisher/UUv1/content/projekt-ustawy-budzetowej-na-rok-2019-przekazany-do-sejmu-tp

bezrobotnych w wysokości 1.820.200,0 tys. zł, a tym samym konieczne będzie zwiększenie kosztów Funduszu Pracy w 2019 r. o kwotę 20.200,0 tys. zł do poziomu 7.741.302 tys. zł.

7. W Polsce zasiłek dla bezrobotnych pobiera się przez okres 6 lub 12 miesięcy – zależnie od spełnienia szeregu kryteriów. Ponieważ część osób, które zarejestrują się w powiatowym urzędzie pracy, znajdzie zatrudnienie przed upływem okresu, na jaki przyznawany jest zasiłek, przyjęto, że przeciętna długość jego pobierania będzie stanowiła dolną granicę tego przedziału, czyli 6 miesięcy.
8. Przyjęto upraszczające założenie, że wszystkie osoby, które po okresie przejściowym przejdą do zatrudnienia, pozostaną aktywne zawodowo i nie wrócą ponownie do rejestrów bezrobocia⁴. Osoby, które po okresie przejściowym nie przejdą do zatrudnienia, pozostaną w rejestrach, jednak bez prawa do zasiłku.
9. Należy zaznaczyć, że w każdym roku skutki tzw. bezumownego brexitu będą korzystne dla sektora finansów publicznych – już w 2019 r. osoby, które od razu znajdą pracę oraz te, które przejdą do zatrudnienia po początkowym okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych, zapewnią dodatnie wpływy do sektora finansów publicznych (w postaci odprowadzanych od wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne i podatku dochodowego od osób fizycznych), rekompensujące wydatki na zasiłki dla bezrobotnych w tym roku. Nie stanowi to jednak bezpośredniego efektu wejścia w życie przedmiotowej ustawy (nawet bez wejścia jej w życie osoby te miałyby prawo do powrotu do Polski i podjęcia pracy), zatem nie zostało uwzględnione w tabeli C.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Tabela A – Łączne skutki określone w tabeli B i C

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2019	2020	2021	2022	2024	2028	Łącznie
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	14,5	6,9	1,9	1,9	2,0	2,3	38,0

Tabela B – Skutki w zakresie legalizacji pobytu

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2019	2020	2021	2022	2024	2028	Łącznie
W ujęciu	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-

pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	1,28	1,85	1,89	1,94	2,04	2,25	19,66
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne	-	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu w ujęciu pieniężnym na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.</p> <p>Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.</p> <p>Projekt może mieć wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, albowiem utrzymuje on możliwość podjęcia kontynuowania wykonywania działalności gospodarczej przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, na zasadach analogicznych do obywateli polskich. Uprawnienie to obejmie wszystkich tych cudzoziemców, do których będzie miała zastosowanie ustawa, tj. obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, będzie uznawany za legalny, jak również tych obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którym udzielone zostanie zezwolenie na pobyt czasowy na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenie na pobyt stały (na zasadach ogólnych wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej). Warunkiem jednak jest to, by działalność gospodarcza była już przez nich prowadzona (lub też zawieszona) w dniu 29 marca 2019 r., w oparciu o aktualny wpis do CEIDG.</p> <p>Zakłada się też, że obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin, którym udzielone zostanie zezwolenie na pobyt czasowy na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenie na pobyt stały, będą mogli w przyszłości podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na zasadach ogólnych wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej).</p> <p>Projekt przewiduje też, że, pod pewnymi warunkami, usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa będą mogli dokończyć świadczenie usług będących „w toku”, co przeloży się na stabilność i pewność obrotu gospodarczego, które to w przeciwnym razie mogłyby zostać w istotny sposób zachwiane.</p> <p>Dodatkowo, projekt umożliwia osobom zagranicznym niespełniającym przesłanek z art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej także w formie spółki jawnej i spółki partnerskiej. Nie tylko zniweluje to problem tych brytyjskich osób zagranicznych, które przed 30 marca 2019 r. obrały w Polsce taką formę działalności (które to po tej dacie nie mogłyby już kontynuować), ale także przyczyni się to do pełniejszej realizacji zasady swobody działalności gospodarczej, zachęcając podmioty zagraniczne do uczestnictwa w polskim życiu gospodarczym.</p>							

Tabela C – Skutki w zakresie zasiłku dla bezrobotnych

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		2019	2020	2021	2022	2024	2028	Łącznie (1-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	13,2	5,1	0	0	0	0	18,3
W ujęciu niepieniężnym	duże i średnie przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie ustawy i związanej z nią uprawnień zwiększy poczucie bezpieczeństwa obywateli polskich, którzy przebywają w Zjednoczonym Królestwie przez okres krótszy niż 5 lat i są zagrożeni negatywnymi skutkami brexitu (utrata zatrudnienia, możliwości legalnego pobytu w Zjednoczonym Królestwie i potencjalnym brakiem ochrony socjalnej).						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE

nie dotyczy

- zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

- zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.

nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Dostęp do rynku pracy dla tych obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy skorzystali dotąd ze swobody przepływu osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zostanie utrzymany.

Bezumowny brexit spowoduje, że do Polski mogłoby powrócić ok. 105,7 tys. osób dorosłych, które mogłyby potencjalnie stanowić siłę roboczą, natomiast nie jest to bezpośredni efekt wejścia w życie niniejszej ustawy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

Brak wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
	Wejście w życie projektowanej ustawy proponuje się ustalić na dzień 30 marca 2019 r., tj. pierwszy dzień, w którym Traktaty i prawo wtórne Unii Europejskiej przestanie mieć zastosowanie w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa. Będzie to również pierwszy dzień, w którym przepisy ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytcie oraz wyjeździe z tego terytorium nie będą już miały zastosowania do obywateli tego państwa.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
	Projekt ustawy, ma na celu uregulowanie zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, w tym szeroko pojętego dostępu do rynku pracy, świadczeń z ubezpieczeń społecznych, świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego, świadczenia dobry start, świadczeń z pomocy społecznej i renty socjalnej, <u>a także uregulowanie uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych, w tym zwłaszcza w zakresie świadczenia usług</u> , w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. W związku z tym ewaluacja nie powinna dotyczyć przepisów projektowanej ustawy.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Załącznik – Metodologia wyliczenia kosztów zatrudnienia dodatkowych pracowników w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców i w urzędach wojewódzkich oraz kosztów utworzenia nowych stanowisk pracy. 2. „Polacy pracujący za granicą w 2016 r. Raport z badania” – Departament Statystyki Narodowego Banku Polskiego, 2018 r. (https://www.nbp.pl/publikacje/polacy_pracujacy_za_granica/polacy_pracujacy_za_granica_2016.pdf) 3. „Projekt ustawy budżetowej na 2019 r.” – Ministerstwo Finansów RP, wrzesień 2018 r. (https://www.mf.gov.pl/ministerstwo-finansow/dzialalnosc/finanse-publiczne/budzet-panstwa/ustawy-budzetowe/2019/projekt-ustawy/-/asset_publisher/UUv1/content/projekt-ustawy-budzetowej-na-rok-2019-przekazany-do-sejmu-rp-) 4. „Eurostat database” – Eurostat (https://ec.europa.eu/eurostat/data/database) 5. „Population of the UK by country of birth and nationality” – Office for National Statistics, listopad 2018. (https://www.ons.gov.uk/peoplepopulationandcommunity/populationandmigration/internationalmigration/datasets/populationoftheunitedkingdombycountryofbirthandnationality)

21.01.2019r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel projektu ustawy

Projekt ustawy *o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin, oraz świadczeniach z zabezpieczenia społecznego oraz o zasadach uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej*, zwany dalej „projektem ustawy”, ma na celu uregulowanie zasad pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, oraz członków ich rodzin, oraz świadczeń z zabezpieczenia społecznego, a także zasady uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, co ma nastąpić z dniem 30 marca 2019 r., a także trybu postępowania i organów właściwych w tych sprawach, na wypadek braku zawarcia przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo *Umowy wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej*, lub braku otrzymania przed tą datą przez depozytariusza tej Umowy pisemnego powiadomienia o zakończeniu niezbędnych procedur wewnętrznych dotyczących wejścia w życie tej Umowy przez Unię i przez Zjednoczone Królestwo, zgodnie z art. 185 Umowy wystąpienia.

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman, Kursywa

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman

Propozycje dotyczące kwestii pobytowych

Ustawa w części dotyczącej zasad pobytu na terytorium RP odnosić się będzie do tych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, będącym jednocześnie dniem poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy, posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin. W części dotyczącej usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa znajdzie ona natomiast zastosowanie do tych z nich, którzy świadczą na terytorium RP usługi na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wystąpienia.

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman, 12 pkt

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman, 12 pkt

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman, 12 pkt

W przypadku scenariusza braku wejścia w życie z dniem 30 marca 2019 r. Umowy wystąpienia całe pierwotne i wtórne prawo UE przestanie obowiązywać w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa w dniu wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Państwo to stanie się państwem trzecim, w związku z czym obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zamieszkujący w innych państwach członkowskich UE, w tym na terytorium Polski, utracą uprawnienia pobytowe wynikające z obywatelstwa UE oraz dalsze uprawnienia związane z tym statusem, posiadane do tej daty i staną się obywatelami państwa trzeciego, nie posiadającymi uregulowanego statusu.

Zgodnie z Komunikatem Komisji Europejskiej z dnia 13 listopada 2018 r., dotyczącym przygotowań do bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, skierowanym do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego pt.: *Przygotowania do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej w dniu 30 marca 2019 r.: Plan działania awaryjnego* (COM(2018) 880 final), w trakcie negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Unia Europejska od samego początku stawiała obywateli na pierwszym miejscu. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 29 kwietnia 2017 r. kwestie dotyczące obywateli stanowią pierwszą część projektu umowy o wystąpieniu poświęconą prawu materialnemu. Unia Europejska zawsze uważała, że obywatele nie powinni ponosić konsekwencji za Brexit. Wymaga to przyjęcia przez państwa członkowskie przychylnego podejścia do praw obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy już mieszkają na ich terytorium. W tym kontekście Komisja z zadowoleniem przyjęła zapewnienie Premier Zjednoczonego Królestwa, że nawet w scenariuszu braku porozumienia prawa obywateli UE w Zjednoczonym Królestwie będą chronione.

Również przedstawiciele państw członkowskich złożyli deklaracje co do zapewnienia ochrony praw Brytyjczyków w państwach członkowskich UE, zgadzając się, że zarówno obywatele UE w Zjednoczonym Królestwie, jak i Brytyjczycy w UE nie powinni ponosić negatywnych konsekwencji bezumownego Brexitu.

Na poziomie Unii przewiduje się dla obywateli Zjednoczonego Królestwa zwolnienie z obowiązku wizowego, tj. zwolnienie z obowiązku posiadania wiz krótkoterminowych przy podróżach po terytoriach państw obszaru Schengen nie przekraczających łącznie 90 dni w

każdym okresie 180 dniowym. W dniu 13 listopada 2018 r. Komisja Europejska opublikowała w tym celu projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 (od dnia 28 listopada 2018 r. ma ono numer 2018/1806) wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w odniesieniu do wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii (2018/0390 (COD)), które ma wejść w życie z dniem 30 marca 2019 r.

Zdaniem Komisji wyrażonym w w/w Komunikacie z dnia 13 listopada 2018 r., dotyczącym przygotowań do bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej, środki awaryjne (przyjęte na wypadek braku umowy wystąpienia) nie powinny powielać korzyści wynikających z członkostwa w Unii ani warunków okresu przejściowego, jak przewidziano w projekcie umowy o wystąpieniu. Ponadto, co do zasady, środki awaryjne powinny mieć charakter tymczasowy i nie powinny wykraczać poza koniec 2019 r.

Niniejszy projekt ma stanowić źródło rozwiązań prawnych, po pierwsze przeciwdziałających temu, aby obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2017 r. poz. 900, z późn. zm.), w przypadku braku wejścia w życie z dniem 30 marca 2019 r. Umowy wystąpienia, byli traktowani od tego dnia jako cudzoziemcy nielegalnie przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a po drugie umożliwiającym tym osobom kontynuację dotychczasowego pobytu na tym terytorium w tożsamym celu (np. wykonywania pracy, dalszego prowadzenia działalności gospodarczej itd.) i uzyskanie stosownych zezwoleń pobytowych.

Projekt ustawy zawiera trzy grupy przepisów. Pierwsza grupa to przepisy samoistne (nie dokonujące zmian w przepisach innych ustaw), mające na celu uregulowanie statusu pobytowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej. Na te przepisy składa się:

- ustanowienie podstawy prawnej dla uznawania pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia

wejścia w życie projektowanej ustawy tj. od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. za legalny, jeżeli w dniu 29 marca 2019 r. (ostatni dzień obowiązywania Traktatów i prawa wtórnego UE w stosunku do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium) posiadali oni prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na tym terytorium w ramach traktatowej swobody przepływu osób. W okresie tym obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin będą mieli możliwość złożenia wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, dla których szczególna regulacja również zostanie określona w ustawie;

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz ze szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadali prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz ze szczególnymi przepisami proceduralnymi;
- ustanowienie uprawnienia dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie uznawany za legalny na podstawie ustawy (w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy oraz zezwolenia na pobyt stały, jeżeli okres ten wyjdzie poza pierwszy z tych okresów) do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz do podejmowania i dalszego wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach analogicznych do tych przewidzianych dla obywateli polskich;

Druga grupa przepisów to przepisy zmieniające inne ustawy i mające na celu przede wszystkim ustanowienie na stałe nowych podstaw prawnych do uzyskiwania uprawnień przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy przed wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej korzystali na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ze swobody przepływu osób:

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywających przed dniem

złożenia wniosku nieprzerwanie na tym terytorium przez okres 5 lat (nowy art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach /Dz. U. z 2018 r. poz. 2094 i 2399/);

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną dla członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy (nowy art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. hc ustawy o cudzoziemcach);

- ustanowienie podstawy materialnoprawnej dla udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla innych członków rodzin lub osób prowadzących życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z obywatelem Zjednoczonego Królestwa, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadawanym projektem (dodanie w art. 160 nowych pkt 1a i 4 ustawy o cudzoziemcach);

- ustanowienie zwolnienia dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających zezwolenia na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę (nowe brzmienie art. 87 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy /Dz. U. z 2017 r. poz. 1265, z późn. zm./);

- ustanowienie podstawy prawnej dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających zezwolenia na pobyt czasowy udzielone na podstawie projektowanej ustawy do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na zasadach analogicznych do obywateli polskich (nowe brzmienie art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej /Dz. U. z 2018 r. poz. 649/).

Trzecia grupa przepisów ma charakter intertemporalny. Przepisy te mają na celu uregulowanie skutków zdarzenia polegającego na tym, że Zjednoczone Królestwo z dniem 30 marca 2019 r. stanie się państwem trzecim, w odniesieniu do trwających w tym dniu postępowań z udziałem obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin lub w odniesieniu do udzielonych zezwoleń bądź innych nabytych uprawnień:

- utrzymanie ważności zaproszeń wpisanych do ewidencji zaproszeń na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin (jako obywateli państwa

członkowskiego Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin) przed dniem wejścia w życie ustawy;

- rozpatrywanie wniosków o wpisanie zaproszenia do ewidencji zaproszeń złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, jak gdyby dalej byli to obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członkowie ich rodzin;
- zachowanie ważności wiz wydanych w celu dołączenia do obywatela Zjednoczonego Królestwa;
- zachowanie ważności zezwoleń na pobyt czasowy udzielonych innym członkom rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa lub osobom prowadzącym życie rodzinne z nimi (art. 160 pkt 1 i 3 ustawy o cudzoziemcach);
- rozpatrywanie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy dla innego członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa lub osoby prowadzącej z nim życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, jak gdyby obywatel Zjednoczonego Królestwa był obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- zachowanie ważności dokumentów wydanych na podstawie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin;
- umorzenie postępowań w sprawach dotyczących dokumentów na podstawie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, prowadzonych na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin;
- umorzenie postępowań w sprawie wydalenia obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz obowiązek zbadania z urzędu podstaw do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.

Przepisy intertemporalne odnoszą się także do kwestii usług świadczonych przez usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa w sytuacji, gdy opierają się one na umowach zawartych przed 30 marca 2019 r.

Sformatowano: Czcionka: 12 pkt

2. Charakterystyka projektu ustawy

W artykule 1 przewidziano zakres przedmiotowy i podmiotowy projektowanej ustawy. Ustawa będzie określać zasady pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem”, oraz członków ich rodzin, oraz świadczenia z zabezpieczenia społecznego, a także zasady uczestnictwa w obrocie gospodarczym brytyjskich osób zagranicznych w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, a także tryb postępowania i organy właściwe w tych sprawach.

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman, 12 pkt

W artykule 2 doprecyzowano zakres podmiotowy ustawy poprzez wskazanie, że ustawę będzie się stosować do obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r., będą posiadać prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także do usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa, którzy świadczą usługi na podstawie umowy zawartej nie później niż w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy.

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman, 12 pkt

W art. 3 przewiduje się definicje przyjęte na potrzeby projektowanej ustawy, tj. definicję członka rodziny, obywatela Zjednoczonego Królestwa, prawa pobytu, prawa stałego pobytu oraz zaproszenia. Pojęcie członka rodziny będzie odpowiadało temu pojęciu przyjętemu w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Pojęcie prawa pobytu będzie oznaczało uprawnienie na warunkach określonych w art. 15 – 19a ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, które dotyczy prawa pobytu obywateli UE oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do trzech miesięcy, jak i prawa pobytu tych obywateli oraz członków ich rodzin na terytorium Polski przez okres przekraczający 3 miesiące. Pojęcie prawa stałego pobytu będzie z kolei oznaczało uprawnienie na warunkach określonych w art. 42 – 47 w/w ustawy, w których określone zostały warunki nabycia przez obywateli UE oraz członków ich rodzin prawa stałego pobytu na terytorium Polski. Stosowanie w projektowanej ustawie wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin pojęć stosowanych w ustawie z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin wynika z faktu, iż do dnia 29 marca 2019 r. osoby te będą uprawnione do korzystania ze swobody przemieszczania się na terytorium Polski jako obywatele UE oraz członkowie ich rodzin.

W art. 4 wskazuje się, iż organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096) w stosunku do wojewody w sprawach określonych w ustawie będzie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zwany dalej „Szefem Urzędu”, gdyż jest to organ wyższego stopnia w sprawach dotyczących uprawnień pobytowych cudzoziemców prowadzonych zarówno na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, jaki i na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W art. 5 projektu przewidziano, że pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uważa się za legalny w okresie od dnia wejścia w życie ustawy, tj. od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r., chyba że ustawa stanowi inaczej. Przyjęto, że okres roku będzie wystarczającym okresem, w którym obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zamieszkujący na terytorium Polski przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej będą mogli uregulować swój status pobytowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wystąpienie z wnioskiem o udzielenie zezwoleń pobytowych jako obywatele krajów trzecich. W art. 15 przyjęto jednocześnie, iż w okresie pobytu uważanego za legalny na podstawie art. 5 niniejszej ustawy obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin będą uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Umożliwi to tym osobom kontynuację dotychczasowej działalności zawodowej bez przeszkód wynikających z utraty statusu obywateli UE lub członków ich rodzin korzystających do tej pory ze swobody przemieszczania się na terytorium Polski.

W art. 6 przewidziano ustanowienie domniemań wskazujących na posiadanie przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin prawa pobytu lub prawa stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dniu poprzedzającym dzień wejścia w

życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r., które to domniemania będą wynikać z posiadania ważnych dokumentów dotyczących uprawnień pobytowych, wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin. Domniemanie posiadania prawa pobytu będzie wynikało, w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa z posiadania przez niego w w/w dniu ważnego zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE, a w przypadku członka jego rodziny z posiadania w w/w dniu ważnej karty pobytu członka rodziny obywatela UE. Z kolei domniemanie posiadania prawa stałego pobytu będzie wynikało, w przypadku obywatela Zjednoczonego Królestwa z posiadania przez niego w w/w dniu ważnego dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu, a w przypadku członka jego rodziny z posiadania w w/w dniu ważnej karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE. Z domniemań tych obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin będą mogli korzystać w pierwszej kolejności w trakcie rocznego okresu pobytu na terytorium Polski, który na podstawie art. 5 projektu będzie uważany za legalny z mocy prawa. Posiadanie ważnych dokumentów wydanych na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej będzie bowiem potwierdzać ich uprawnienie do kontynuacji tego pobytu przez powyższy okres pobytu uważany za legalny. Po drugie, ustanowione domniemania mają na celu maksymalne uproszczenie postępowań z udziałem obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin w sprawach udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub pobyt stały, które zostały przewidziane w projekcie, aby zezwolenia te mogły być wydawane sprawnie, bez konieczności każdorazowego przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w zakresie przesłanek pozytywnych udzielenia zezwolenia. Zakłada się, że postępowanie dowodowe w odniesieniu do tych przesłanek z czynnym udziałem wnioskodawcy będzie prowadzone w przypadku, gdy domniemanie posiadania w dniu 29 marca 2019 r. prawa pobytu lub prawa stałego pobytu nie będzie zachodzić, z uwagi na brak posiadania dokumentów potwierdzających te uprawnienia albo na ogólnych zasadach – w przypadku obalenia domniemania przez organ prowadzący postępowanie (gdy z dostępnego materiału dowodowego, w tym z informacji przedstawionych we wniosku o udzielenie zezwolenia pobytowego będzie ewidentnie wynikał brak posiadania tych uprawnień pomimo posiadania dokumentu). Należy przy tym wyjaśnić, iż odmiennie niż w reżimie dotyczącym cudzoziemców z krajów trzecich, regulowanym ustawą z dnia 12 grudnia 2013 r. o

cudzoziemcach, prawo pobytu oraz prawo stałego pobytu obywateli UE oraz członków ich rodzin to uprawnienia przysługujące z mocy prawa regulującego swobodę przemieszczania się obywateli UE oraz członków ich rodzin w obrębie Unii Europejskiej. Uprawnienia te nie są przyznawane w sposób konstytutywny poprzez wydanie dokumentu pobytowego w przyjmującym państwie członkowskim, a co najwyżej są one potwierdzane poprzez wydanie przez przyjmujące państwo członkowskie dokumentów potwierdzających posiadanie tych uprawnień z mocy prawa.

W art. 7 ust. 1 i 2 przewiduje się materialnoprawną podstawę udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r., posiadał prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zezwolenie to będzie udzielane jednorazowo, na okres 3 lat (art. 7 ust. 10). Zgodnie z art. 12 ust. 1 projektu, wniosek o udzielenie tego zezwolenia na pobyt czasowy będzie można złożyć do dnia 31 marca 2020 r., tj. w ciągu rocznego okresu, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu. Wniosek o udzielenie tego zezwolenia złożony po tej dacie będzie się pozostawiać bez rozpoznania (art. 12 ust. 2 projektu). Nie przewiduje się dalszych wymogów udzielenia tego zezwolenia, gdyż jego udzielenie ma charakter jednorazowy i jest przewidziane dla osób, które uprzednio korzystały w naszym kraju ze swobody przemieszczania się. Następnie obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin będą mogli ubiegać się o udzielenie zezwolenia na pobyt stały po upływie 5 lat nieprzerwanego legalnego pobytu na terytorium Polski (art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym projektem) lub nabywać uprawnienia pobytowe na zasadach dotyczących ogółu cudzoziemców pochodzących z krajów trzecich, uregulowanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

W art. 7 ust. 3 przewidziano przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w ust. 1 lub 2, z uwagi na: brak spełniania przesłanek udzielenia tego zezwolenia, lub gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub przekazania tych danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe

informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokument w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, lub gdy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty przez wnioskodawcę w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego albo istnieje w celu obejścia tych przepisów. W art. 7 ust. 4 przewidziano możliwość udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych, a w ust. 5 uregulowano przeprowadzanie konsultacji związanych z wpisem danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, o których mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9, z późn. zm.), zwanej dalej „Konwencją Wykonawczą Schengen”. Rozwiązania przewidziane w art. 7 ust. 3 – 5 odpowiadają co do zasady tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w przesłankach odmowy udzielania zezwoleń na pobyt czasowy, za wyjątkiem rozszerzenia zakresu przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia związanej z celem, w odniesieniu do którego ma pozostawać małżeństwo członka rodziny z obywatelem Zjednoczonego Królestwa. W tym przypadku projektodawca proponuje posłużenie się szerszą kategorią pojęciową „został zawarty lub istnieje w celu”, wzorowaną na obecnie obowiązującym art. 197 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Ma to swoje uzasadnienie w tym, że projektowany art. 7 w przeciwieństwie do ogólnego art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach nie kreuje dodatkowego wymogu, aby okoliczność stanowiąca podstawę ubiegania się o udzielenie zezwolenia uzasadniała pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie przekraczającym 3 miesiące. Jest to zaś w postępowaniach prowadzonych na tej ustawie ważny wymóg w kontekście małżeństw, które co prawda nie zostały zawarte dla pozorów, ale następnie doszło w nich do faktycznego rozpadu pożycia. W konsekwencji w ocenie projektodawcy wprowadzenie do

przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia przesłanki analogicznej jak w przypadku zezwoleń na pobyt stały jest zatem celowe.

Do obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin będą bowiem mogły być stosowane zasady udzielania zezwoleń pobytowych, stosowane wobec obywateli krajów trzecich. W art. 7 ust. 6 i 7 przewidziano konieczność ustalenia, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego lub czy istnieje w takim celu. W art. 7 ust. 8 i 9 przewidziano przepisy proceduralne dotyczące dokonywania tych ustaleń. Rozwiązania te również odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Przepisy te będą tym samym brały pod uwagę względy bezpieczeństwa migracyjnego Rzeczypospolitej Polskiej.

W art. 8 przewidziano przesłanki cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2, w sytuacji wystąpienia przynajmniej jednej z okoliczności odmownych, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 2, 3 lub 5, tj. gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokument w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia.

W art. 9 ust. 1 przewidziano zawartość formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, który zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 13 ust. 1 projektu. Zgodnie z art. 9 ust. 2 projektu, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2, wnioskodawca będzie przedstawiał ważny dokument podróży i dołączał do wniosku aktualne fotografie oraz dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia – w przypadku, gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 1 lub 3. W art. 9 ust. 3 przewidziano możliwość przedstawienia przy składaniu wniosku

innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie będzie posiadał ważnego dokumentu podróży i nie będzie miał możliwości jego uzyskania. W ust. 4 przewidziano pobieranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy, w celu wydania karty pobytu zawierającej zabezpieczenia biometryczne. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie będzie możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda będzie wyznaczał termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni, stosownie do ust. 5 w art. 9. Rozwiązania przewidziane w art. 9 ust. 2-5 odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w przepisach regulujących procedurę udzielania zezwoleń na pobyt czasowy.

W art. 10 ust. 1 i 2 projektu przewiduje się materialnoprawną podstawę udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 29 marca 2019 r., posiadał prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zezwolenie to będzie udzielane na czas nieoznaczony. Zgodnie z art. 12 ust. 1 projektu, wniosek o udzielenie tego zezwolenia na pobyt stały będzie można złożyć do dnia 31 marca 2020 r., tj. w ciągu rocznego okresu, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu. Wniosek o udzielenie tego zezwolenia złożony po tej dacie będzie się pozostawiać bez rozpoznania (art. 12 ust. 2 projektu). W art. 10 ust. 3 przewidziano przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w ust. 1 lub 2, analogiczne do przesłanek odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 projektu, z uwagi na: brak spełniania przesłanek udzielenia tego zezwolenia, lub gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub przekazania tych danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokument w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, lub gdy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został

zawarty w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego lub istnieje w takim celu. W art. 10 ust. 4 przewidziano możliwość udzielenia zezwolenia na pobyt stały z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych, a w ust. 5 uregulowano przeprowadzanie konsultacji związanych z wpisem danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, o których mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen. Rozwiązania przewidziane w art. 10 ust. 3 – 5 odpowiadają co do zasady tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w przesłankach odmowy udzielenia zezwoleń na pobyt stały. Do obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin będą bowiem mogły być stosowane zasady udzielania zezwoleń pobytowych, stosowane wobec obywateli krajów trzecich. W art. 10 ust. 6 i 7 przewidziano konieczność ustalenia, czy związek małżeński z obywatelem Zjednoczonego Królestwa został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego oraz przepisy proceduralne dotyczące dokonywania tych ustaleń, o których mowa w art. 7 ust. 7 – 9. Rozwiązania te również odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Przepisy te będą tym samym brały pod uwagę względy bezpieczeństwa migracyjnego Rzeczypospolitej Polskiej.

W art. 11 ust. 1 przewidziano zawartość formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, który zostanie określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 13 ust. 1 projektu. Zgodnie z art. 11 ust. 2 projektu, składając wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, wnioskodawca będzie przedstawiał ważny dokument podróży i dołączał do wniosku aktualne fotografie oraz dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia – w przypadku, gdy nie zachodzi żadne z domniemań, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 2 lub 4. W art. 11 ust. 3 przewidziano możliwość przedstawienia przy składaniu wniosku innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy wnioskodawca nie będzie posiadał ważnego dokumentu podróży i nie będzie miał możliwości jego uzyskania. W ust. 4 przewidziano pobieranie odciski linii papilarnych od wnioskodawcy,

w celu wydania karty pobytu zawierającej zabezpieczenia biometryczne. W przypadku, gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie będzie możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od wnioskodawcy w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda będzie wyznaczał termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni, stosownie do ust. 5 w art. 11. Rozwiązania przewidziane w art. 11 ust. 2-5 odpowiadają tym, jakie zostały określone w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w przepisach regulujących procedurę udzielania zezwoleń na pobyt stały.

W art. 12 ust. 1 przewidziano, iż wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz wnioski o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, składa się osobiście w terminie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 marca 2020 r., tj. w ciągu rocznego okresu, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu. Uznano, iż okres roku będzie wystarczającym okresem, w którym obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin zamieszkujący na terytorium Polski przed datą wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej będą mogli uregulować swój status pobytowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez wystąpienie z wnioskiem o udzielenie zezwoleń pobytowych jako obywatele krajów trzecich. W ust. 2 przewidziano, iż wnioski w tych sprawach, złożone po dniu 31 marca 2020 r. będzie się pozostawiać bez rozpoznania. W ust. 3 przewidziano, iż w przypadku złożenia wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 w terminie do dnia 31 marca 2020 r., a wniosek nie będzie zawierał braków formalnych lub braki formalne zostaną usunięte w terminie, wojewoda będzie umieszczał w dokumencie podróży wnioskodawcy odcisk stempla potwierdzającego złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, a pobyt obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie uważać się za legalny do dnia, w którym decyzja w sprawie udzielenia tych zezwoleń stanie się ostateczna (tj. również po dniu 31 marca 2020 r.), z wyjątkiem sytuacji zawieszenia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, na wniosek strony. Rozwiązania te odpowiadają tym, jakie zostały przyjęte w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w odniesieniu do postępowania o udzielenie zezwoleń pobytowych. Zgodnie z ust. 5, w postępowaniu w sprawie udzielenia albo cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa art. 7 ust. 1 lub 2, lub

zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, stroną postępowania będzie wyłącznie cudzoziemiec, co również odpowiada rozwiązaniom przyjętym na gruncie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W art. 12 ust. 6-10 wymieniono przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jakie będą miały zastosowanie w postępowaniu w sprawie udzielenia obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 2 lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2, albo w postępowaniu w sprawie cofnięcia tych zezwoleń, a także przepisy tej ustawy, które będą mieć zastosowanie do zezwoleń udzielonych na podstawie art. 7 ust. 1 i 2 lub art. 10 ust. 1 i 2 projektu, lub w przypadku wydania ostatecznej decyzji o odmowie udzielenia tych zezwoleń albo o umorzeniu postępowania w tych sprawach. W przypadku wydania ostatecznej decyzji o odmowie udzielenia w/w zezwoleń albo o umorzeniu postępowania w tych sprawach, przepisy art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. a, ust. 7 i 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, dotyczące obowiązku opuszczenia terytorium Polski w terminie 30 dni, będą miały zastosowanie o ile nie upłynął jeszcze termin, o którym mowa w art. 5, tj. 31 marca 2020 r., do którego pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin będzie uważany za legalny.

Art. 13 stanowi upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzorów formularzy wniosków o udzielenie obywatelom Zjednoczonego Królestwa lub członkom ich rodzin zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 oraz zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lub 2, liczbę fotografii oraz szczegółowe wymagania techniczne dotyczące fotografii dołączanych do tych wniosków, wzory stempli potwierdzających złożenie wniosku o udzielenie w/w zezwoleń, a także sposób pobierania odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu i sposób utrwalania danych umieszczanych w karcie pobytu oraz przekazywania ich do spersonalizowania karty pobytu. Wzory formularzy tych wniosków, jak również wzory stempli potwierdzających złożenie tych wniosków zostaną określone odrębnie od analogicznych wzorów przewidzianych w przepisach wydanych na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, aby uwzględnić specyfikę postępowań w sprawach udzielenia tych zezwoleń na podstawie projektowanej ustawy.

W art. 14 uregulowano kwestie dotyczące zamieszczania adnotacji „Brexit” w karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 7 ust. 1 lub 2, oraz w pierwszej

karcie pobytu, wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2. Karty pobytu w związku z udzieleniem zezwolenia na pobyt stały będą bowiem wydawane zgodnie z przepisami ustawy o cudzoziemcach na okres ważności 10 lat. Do kart pobytu wydawanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin, w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą, będą miały zastosowanie odpowiednio przepisy Działu VII ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, dotyczące dokumentów wydawanych cudzoziemcom.

Zgodnie z art. 15 obywatel Zjednoczonego Królestwa lub członek jego rodziny, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest uważany za legalny na podstawie art. 5 lub art. 12 ust. 3, tj. w ciągu rocznego okresu, w którym pobyt uprawnionych obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin na terytorium Polski będzie uważany za legalny na podstawie art. 5 projektu oraz w okresie trwania postępowania o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, oraz zezwolenia na pobyt stały, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2, również po dniu 31 marca 2020 r. - do czasu wydania decyzji ostatecznej w tych sprawach, będą uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz ~~podejmowania~~ i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Uprawnienia te zapewnią uprawnionym obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin możliwość kontynuowania dotychczas prowadzonej działalności zawodowej na terytorium Polski w w/w okresach, do czasu uzyskania odpowiednich zezwoleń pobytowych. Co istotne, projektowane przepisy przewidują, że w tym czasie możliwe będzie wykonywanie (czyli kontynuowanie) działalności gospodarczej, nie zaś jej podejmowanie. Oznacza to, że znajdą one zastosowanie do tych obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. prowadzić będą swą działalność gospodarczą (lub też których działalność gospodarcza będzie w tym dniu zawieszona) w sposób legalny, czyli na podstawie ważnego wpisu do CEIDG. Zakłada się też, że w takim przypadku nie zostanie wszczęta procedura wykreślenia przedsiębiorcy z ewidencji, do czego, w normalnych okolicznościach, musiałoby dojść z urzędu w związku z brzmieniem przepisu art. 29 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy. Dodatkowo, względem wspomnianych osób przewiduje się odpowiednie stosowanie przepisów art. 4 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman, 12 pkt

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Spowoduje to „utrzymanie” dotychczasowej oceny spełniania wymogów niezbędnych do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium RP na podstawie spełniania wymogów w Zjednoczonym Królestwie (w tym uznawanie istniejących już certyfikatów i zaświadczeń), a także uznanie dotychczasowych ubezpieczeń i gwarancji odpowiedzialności zawodowej wydanych takim osobom w Zjednoczonym Królestwie.

Intencją przepisu art. 15w jest umożliwienie podmiotom brytyjskim świadczącym usługi na terytorium RP do dokończenia realizacji bieżących usług na dotychczasowych zasadach. Stąd też proponuje się, by stosować do nich odpowiednio przepisy dotyczące świadczenia usług przez usługodawcę z państwa członkowskiego, wraz z wszelkimi wynikającymi z tego tytułu prawami i obowiązkami. W tym miejscu należy podkreślić, że świadczenie usług ma ze swojej natury charakter ograniczony czasowo, celem projektodawcy nie jest także przyznanie usługodawcom ze Zjednoczonego Królestwa możliwości podlegania dotychczasowym regulom bez limitu czasowego. Kluczowym zagadnieniem jest natomiast zapewnienie pewności obrotu gospodarczego – przepis ma zatem gwarantować, że zostanie zachowana stabilność i jasność regul realizowania bieżących umów o usługi. Tym samym, znajdzie on zastosowanie tylko do tych sytuacji, w których umowy tego typu zostały zawarte z podmiotami brytyjskimi nie później niż w dniu 29 marca 2019 r.

W tym miejscu należy wskazać na dwa istotne obostrzenia. Po pierwsze, „uprzywilejowane” traktowanie usługodawcy ze Zjednoczonego Królestwa będzie dotyczyło jedynie okresu czasu niezbędnego do realizacji zawartych umów, przy czym nie później niż do dnia 30 czerwca 2019 r. Brak określenia odpowiedniego limitu czasowego mógłby bowiem spowodować kreowanie sztucznie wydłużonych okresów realizacji kontraktów. Po drugie, reguła ta nie będzie znajdowała zastosowania, jeżeli po dniu 29 marca 2019 r. strony umowy zmienią ją w taki sposób, że nastąpi istotne¹ wydłużenie okresu niezbędnego do realizacji usługi. Podobnie jak w poprzednim przypadku, ma to chronić polski system prawno-gospodarczy przed próbą sztucznego przedłużania przez usługodawców ze Zjednoczonego Królestwa możliwości świadczenia usług na „preferencyjnych” zasadach.

Sformatowano: Interlinia: 1,5 wiersza

Zmiany przewidziane w innych ustawach:

¹ To, czy wydłużenie ma charakter istotny, jest uzależnione od rodzaju świadczonej usługi.

W art. 16 przewiduje się wprowadzenie do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1265, z późn. zm.) zwolnienia z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę posiadaczy zezwolenia na pobyt czasowy udzielanego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektowanej ustawy.

W art. 17 przewiduje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach:

- 1) w art. 159 w ust. 1 pkt 1 lit. hc przewiduje się ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną dla członka rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektowanej ustawy;
- 2) w art. 160 pkt 1a i pkt 4 przewiduje się ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy dla innych członków rodzin lub osób prowadzących życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z obywatelem Zjednoczonego Królestwa, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach, w brzmieniu nadawanym projektem;
- 3) w art. 195 ust. 1 pkt 10 przewiduje się ustanowienie podstawy materialnoprawnej udzielenia zezwolenia na pobyt stały dla obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin posiadających w dniu 29 marca 2019 r. prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przebywających przed dniem złożenia wniosku nieprzerwanie na tym terytorium przez okres 5 lat, pod warunkiem posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na utrzymaniu, oraz ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W art. 195 ust. 2a przewidziano przy tym, iż do ustalenia, czy cudzoziomec ubiegający się o udzielenie zezwolenia na pobyt stały posiada wymagany dochód, stosuje się przepis art. 114 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach;

- 4) w art. 197 ust. 3a przewidziano podstawy odmowy udzielenia nowo wprowadzanego zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10, z uwagi na: brak spełniania przesłanek udzielenia tego zezwolenia, lub gdy będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku obowiązywania wpisu danych obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka jego rodziny do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub znajdowania tych danych do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu albo w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokument w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia tego zezwolenia;
- 5) w art. 199 ust. 2 pkt 3 przewidziano podstawy cofnięcia nowo wprowadzanego zezwolenia na pobyt stały, o którym mowa w art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach, w przypadkach, gdy: będą tego wymagać względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, w przypadku złożenia wniosku zawierającego nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje, dołączenia do niego dokumentów zawierających takie dane lub informacje, lub zeznania nieprawdy, zatajenia prawdy albo podrobienia lub przerobienia dokument w celu użycia go jako autentycznego lub używania takiego dokumentu jako autentycznego w postępowaniu w sprawie udzielenia tego zezwolenia, jak również w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności, lub w razie opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 6 lat;
- 6) w art. 244 ust. 1 pkt 19 przewiduje się umieszczanie adnotacji „Brexit” w pierwszej karcie pobytu wydanej obywatelowi Zjednoczonego Królestwa lub członkowi jego rodziny, którym udzielono zezwolenia na pobyt stały na podstawie nowo wprowadzanego art. 195 ust. 1 pkt 10 ustawy o cudzoziemcach.

W art. 18 proponuje się wprowadzenie do ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 649) dwóch zmian. Pierwsza z nich polega na przyznaniu uprawnienia dla posiadaczy zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektowanej ustawy, do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Polski na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Druga z nich zakłada natomiast, że osoby zagraniczne niespełniające przesłanek z art. 4 ust. 1 lub 2 ww. ustawy będą mogły podejmować i wykonywać działalność gospodarczą także w formie spółki jawnej i spółki partnerskiej. Nie tylko zniweluje to problem tych brytyjskich osób zagranicznych, które przed 30 marca 2019 r. obrały w Polsce taką właśnie formę prowadzenia działalności (i której to po tej dacie nie mogłyby już kontynuować), ale dodatkowo przyczyni się to do pełniejszej realizacji zasady swobody działalności gospodarczej, zachęcając podmioty zagraniczne do uczestnictwa w polskim życiu gospodarczym.

Sformatowano: Czcionka: Times New Roman

W art. 19 ust. 1 projektu przewiduje się, że wszystkie postępowania prowadzone na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskich i członków prowadzone wobec obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin powinny ulec umorzeniu, jeżeli nie zakończą się do dnia wejścia w życie ustawy, który jednocześnie będzie pierwszym dniem, w którym w/w ustawa o wjeździe nie będzie miała w stosunku do tych osób zastosowania, jako że obywatele Zjednoczonego Królestwa przestaną mieścić się w pojęciu obywateli UE. W ocenie projektodawcy jest to rozwiązanie zapewniające spójność całej koncepcji legalizacji pobytu obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin w okresie bezpośrednio następującym po wystąpieniu, a jednocześnie nie przekreślające szans tych cudzoziemców na uzyskanie zezwolenia na pobyt czasowy czy zezwolenia na pobyt stały na podstawie projektowanej ustawy. Podkreślić bowiem należy, że z posiadaniem w dniu 29 marca 2019 r. ważnych dokumentów wydawanych dotąd obywatelom UE i członkom ich rodzin wiązać się będzie domniemania posiadania w tym dniu prawa pobytu lub prawa stałego pobytu, które ma z założenia uprościć postępowania, eliminując w wielu przypadkach konieczność prowadzenia czynności postępowania wyjaśniającego z urzędu czy konieczność dostarczania dowodów przez samych wnioskodawców. Natomiast brak tego domniemania nie zamyka w żadnym wypadku drogi do udzielenia zezwolenia, z tym tylko zastrzeżeniem, że wymagać to będzie już dokonywania ustaleń faktycznych na okoliczności relewantne dla stwierdzenia posiadania w dniu 29 marca

2019 r. prawa pobytu lub prawa stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach dotychczasowej traktatowej swobody przepływu osób.

Podobnie, w związku z tym, że ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskich i członków przestanie mieć w dniu 30 marca 2019 r. zastosowanie do obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, konieczne będzie umorzenie ewentualnie prowadzonych (pozostających w toku) postępowań w sprawie wydalenia obywatela Zjednoczonego Królestwa (dotąd jako obywatela UE) lub członka jego rodziny (dotąd jako członka rodziny obywatela UE), czego podstawę będzie stanowił projektowany art. 19 ust. 2. W związku z tym, że przesłanki wydalenia obywateli UE i członków ich rodzin zawsze oscylują wokół okoliczności związanych ze stwarzaniem zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego (art. 64 – 68 ustawy o wjeździe), wszczęcie postępowania w sprawie wydalenia musiało zostać poprzedzone ujawnieniem okoliczności, które stwarzają pewne prawdopodobieństwo zaistnienia takich przesłanek wydania decyzji. W konsekwencji w projekcie przewiduje się regulację nakładającą na wojewodę lub na Szefa Urzędu (w przypadku, gdyby trwające w dniu wejścia w życie ustawy postępowanie w sprawie wydalenia obywatela Zjednoczonego Królestwa lub członka rodziny takiego obywatela pozostawało w toku w fazie odwoławczej) obowiązek zawiadomienia właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca organ Straży Granicznej, który powinien rozważyć wszczęcie w takiej sytuacji postępowania w sprawie zobowiązania do powrotu (np. na podstawie art. 302 ust. 1 pkt 9 ustawy o cudzoziemcach). Podkreślić należy, że postępowanie pomimo tego, że jest skierowane do obywateli państw trzecich, również obudowane jest zestawem gwarancji, takich jak ochrona praw konwencyjnych przed nadmierną, nieproporcjonalną ingerencją poprzez władczy środek, jakim jest zobowiązanie do powrotu (np. ochrona życia rodzinnego i prywatnego w rozumieniu art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności poprzez instytucję zgody na pobyt ze względów humanitarnych, o której mowa w art. 348 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach). Praktyka administracyjna oraz orzecznictwo sądów administracyjnych dotyczące zobowiązań do powrotu zmierza w kierunku eliminacji automatyzmu przy ocenianiu stwarzania przez cudzoziemców zagrożenia dla określonych dóbr o charakterze powszechnym. Aby stwierdzić, czy istnieje stan zagrożenia np. dla ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, organ musi dokonać swojej prognozy zachowania cudzoziemca w przyszłości. Jest to zatem standard pod

pewnymi względami zbliżony do standardu wydaleń obywateli Unii na podstawie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG.

Dalsze regulacje intertemporalne w projekcie (art. 20) mają na celu, po pierwsze, stabilizację stosunków społecznych wynikających z już udzielonych zezwoleń, wiz czy zaproszeń, związanych z obywatelami Zjednoczonego Królestwa. I tak też proponuje się zachowanie ważności zaproszeń, które przed dniem wejścia w życie ustawy zostały wpisane do ewidencji zaproszeń na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach. Ma to przeciwdziałać wystąpieniu przesłanki unieważnienia wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń, wynikającej z art. 50 ust. 1 pkt 1 tej ustawy. Ponadto, proponuje się zachowanie ważności wiz, które zostały wydane członkom rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa, które zostały wydane w związku z zamiarem dołączenia do tych obywateli jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej (art. 60 ust. 1 pkt 17 ustawy o cudzoziemcach), co ma przeciwdziałać wystąpieniu przesłanki cofnięcia takich wiz. Ponadto, proponuje się zachowanie ważności zezwoleń na pobyt czasowy udzielonych na podstawie art. 160 pkt 1 i 3 ustawy o cudzoziemcach cudzoziemcom będącym innymi członkami rodziny obywateli Zjednoczonego Królestwa (jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej) lub osobami prowadzącymi z nimi życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co ma przeciwdziałać wystąpieniu przesłanki cofnięcia takich zezwoleń w oparciu o art. 101 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach.

Ponadto, dalsze regulacje intertemporalne (art. 20) w projekcie mają na celu zapewnienie, że zmiana statusu obywateli Zjednoczonego Królestwa z dniem 30 marca 2019 r. nie pociągnie za sobą negatywnych skutków dla możliwości nabycia uprawnień w postępowaniach trwających w tej dacie. Stąd też proponuje się, aby w postępowaniach w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń wszczętych na wniosek obywateli Zjednoczonego Królestwa lub członków ich rodzin, traktować wnioskodawców dalej jak obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub członków rodzin takich obywateli. Ponadto, w postępowaniach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie

art. 160 pkt 1 i 3 ustawy o cudzoziemcach, wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy, również przewiduje się traktowanie obywateli Zjednoczonego Królestwa jako obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Pozwoli to na dokończenie tych postępowań z możliwością udzielenia innym członkom rodziny bądź osobom prowadzącym z nimi życie rodzinne w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zezwoleń na pobyt czasowy.

Projektowany art. 21 ustawy ma na celu utrzymanie ważności wydanych przed datą wejścia w życie ustawy dokumentów dla członków rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, w okresie po wejściu w życie, jako że z tych dokumentów będzie wynikać domniemanie posiadania prawa pobytu lub prawa stałego pobytu w dniu 29 marca 2019 r. i będą spełniać cele identyfikacyjne, z jednoczesnym przewidzeniem utraty ich ważności z chwilą uzyskania docelowych zezwoleń dedykowanych obywatelom Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin. Cudzoziemcy ci będą mieli obowiązek zwrotu tychże uprzednio uzyskanych dokumentów.

Kolejny z przepisów przejściowych projektu ma na celu utrzymanie ważności zezwoleń na pobyt stały, które na podstawie przepisów dotychczasowych zostały udzielone obywatelom Zjednoczonego Królestwa i dotąd utrzymały ważność. Należy mieć na uwadze, że ustawa o z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin zasadniczo (poza niektórymi przepisami) weszła w życie z dniem 26 sierpnia 2006 r. W art. 97 ust. 2 ustawa ta zawiera bardzo szeroką normę prawną, z której wynika podstawa do utrzymania w obrocie prawnym zezwoleń udzielonych dotąd cudzoziemcom posiadającym obecnie status obywateli UE na mocy przepisów ustaw regulujących wjazd i pobyt cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tj. ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1992 r. poz. 30, z późn. zm.), ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. poz. 1400, z późn. zm.), ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1175, z późn. zm.). Przepis ten stanowi, że w przypadku obywateli UE zachowują ważność zezwolenia na osiedlenie się na okres, na jaki zostały wydane, o ile ustawy nie stanowią inaczej. W związku z tym, że zezwolenia na osiedlenie się na podstawie przepisów w/w ustaw udzielane były na czas nieoznaczony (np. art. 19 ust. 4 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach; art. 64

ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach; art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach w odniesieniu do zezwoleń na stały pobyt /zamieszkanie/, które następnie stało się zezwoleniem na osiedlenie się), a każda kolejna z tych ustaw utrzymywała w obrocie prawnym te zezwolenia na okres, na jaki zostały wydane/udzielone (art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach, art. 156 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach), czyli na czas nieoznaczony, to jeżeli cudzoziemiec posiadający takie zezwolenie w chwili wejścia w życie ustawy o wjeździe był obywatelem UE, zachowywał to zezwolenie właśnie na czas nieoznaczony, tj. na okres nieograniczony w czasie żadnym terminem (do momentu cofnięcia albo wygaśnięcia tego zezwolenia w przypadkach przewidzianych w przepisach prawa albo wyeliminowania go z obrotu prawnego w inny sposób). W konsekwencji, mając na uwadze to, że z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.), na mocy jej art. 507 pkt 2, wszystkie zezwolenia na osiedlenie się stały się zezwoleniami na pobyt stały, to przyjmując należy, że cudzoziemcy (obywatele UE), którzy wywodzą swoje uprawnienie (utrzymanie uprawnienia) z art. 97 ust. 2 ustawy o wjeździe, posiadają obecnie zezwolenie na pobyt stały. Status wynikający z utrzymania ważności zezwolenia bezterminowego udzielonego cudzoziemcowi jeszcze w okresie, gdy brak było szczególnych rozwiązań w zakresie wjazdu i pobytu obywateli Unii i cudzoziemców z nimi zrównanych, jest w tym przypadku statusem dodatkowym względem statusu wynikającego z tego, jest on obywatelem Unii. W związku z powyższym, mając na uwadze fakt, że w projekcie jako rozwiązanie docelowe przewiduje się udzielanie obywatelom Zjednoczonego Królestwa zezwoleń na pobyt stały, projektodawca proponuje dodanie przepisu, który w dalszym ciągu utrzyma ważność zezwoleń udzielonych tym obywatelom jeszcze przed dniem wejścia w życie ustawy o wjeździe. Rozwiązanie takie będzie w pełni odzwierciedlać koncepcję, u podstaw której został skonstruowany cały projekt.

Propozycje dotyczące kwestii zabezpieczenia społecznego

W związku z decyzją Wielkiej Brytanii o wystąpieniu z Unii Europejskiej (UE), w dniu 29 marca 2017 r. została wszczęta procedura przewidziana w art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej. Wstępne porozumienie dotyczące warunków wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE zostało opublikowane w dniu 14 listopada 2018 r., a w dniu 25 listopada 2018 r. Rada Europejska zatwierdziła politycznie projekt Umowy Wyjścia, regulującej w sposób kompleksowy warunki wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE, wraz z projektem deklaracji politycznej dotyczącej przyszłych relacji. Jednakże, w związku z niepewnością

w zakresie przyjęcia Umowy Wyjścia przez parlament brytyjski, znacząco wzrasta ryzyko bezumownego wystąpienia Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, czyli sytuacji, w której Wielka Brytania wystąpi z UE bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zd. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864).

Przedmiotowy scenariusz niesie ze sobą negatywne konsekwencje dla obywateli UE, w tym obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, m.in. w obszarze unijnej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, regulowanej rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/04 i 987/09. Celem ww. rozporządzeń jest ochrona praw obywateli migrujących w ramach Unii Europejskiej w zakresie zabezpieczenia społecznego, poprzez zapewnienie prawa do równego traktowania, sumowania okresów ubezpieczenia przebytych w państwach członkowskich UE na potrzeby przyznania prawa do świadczeń, a także transferu tych świadczeń do miejsca zamieszkania świadczeniobiorcy w UE. Obecnie, przedmiotowe regulacje mają zastosowanie w Wielkiej Brytanii, jako państwie członkowskim UE, jednak przyjmując założenie, iż Wielka Brytania wystąpi z UE bez zawarcia porozumienia, przestaną mieć one zastosowanie w odniesieniu do tego państwa począwszy od dnia 30 marca 2019 r.

W dniu 19 grudnia 2018 r. Komisja Europejska (KE) opublikowała Komunikat, w którym wzywa państwa członkowskie UE do podjęcia jednostronnych działań na wypadek wystąpienia ww. scenariusza oraz zapewnienia ochrony w zakresie zabezpieczenia społecznego obywatelom, którzy zrealizowali prawo do swobodnego przepływu osób przed dniem 30 marca 2019 r., tj. obywatelom UE, którzy pracują/zamieszkują w Wielkiej Brytanii (oraz którzy pracowali/zamieszkivali w tym państwie w przeszłości) w zakresie uprawnień dotyczących zabezpieczenia społecznego, jak również obywatelom Wielkiej Brytanii pracującym/zamieszkującym w państwach członkowskich UE.

Z informacji przekazanych przez przedstawicieli KE podczas seminarium technicznego w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, które odbyło się 20 grudnia 2018 r., wynika, że na obecnym etapie nie przewiduje się podjęcia negocjacji umowy pomiędzy Unią Europejską a Wielką Brytanią w obszarze koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Mając jednak na uwadze konieczność podjęcia działań na wypadek bezumownego wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE i zapewnienia ochrony obywateli UE w przedmiotowym zakresie, Komisja Europejska przedstawiła projekt wytycznych, uszczegóławiających założenia zawarte w ww. Komunikacie KE. Projekt ten ma stanowić podstawę dla przyjęcia jednostronnego, skoordynowanego wspólnego podejścia w ramach UE w przypadku zrealizowania się wskazanego scenariusza. Jednocześnie, KE zachęca państwa

członkowskie do podjęcia działań na poziomie krajowym, w celu zwiększenia ochrony obywateli po dniu bezumownego wystąpienia Wielkiej Brytanii z UE.

Uwzględniając fakt, iż wystąpienie Wielkiej Brytanii z UE w wariancie bezumownym będzie wiązało się z negatywnymi konsekwencjami dla obywateli UE, oraz związane z tym zobowiązanie nałożone przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów na Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w zakresie podjęcia działań zaradczych w tym obszarze, niezbędne jest podjęcie pilnych działań legislacyjnych na poziomie krajowym, w celu zabezpieczenia praw ww. osób w zakresie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Przedmiotowa kwestia odnosi się w szczególności do praw nabytych i w trakcie nabywania, jak również do praw osób, które do dnia 29 marca 2019 r. będą posiadały okresy ubezpieczenia w Wielkiej Brytanii i w Polsce, a w przyszłości będą ubiegać się o przyznanie prawa do świadczeń z tytułu przebytych okresów ubezpieczenia.

Bezprecedensowa w historii polskiego zabezpieczenia społecznego sytuacja tzw. „bezumownego brexitu” spowodowała konieczność stworzenia spójnej propozycji przepisów o charakterze przejściowym, które uregulują sytuację prawną osób uprawnionych i członków ich rodzin do czasu wejścia w życie odpowiednich przepisów unijnych lub umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Wielką Brytanią. W tym zakresie projektowane przepisy stanowią wyraz troski Rzeczypospolitej Polskiej o sytuację materialną polskich ubezpieczonych i osób uprawnionych, których mogą dotknąć drastyczne konsekwencje bezumownego brexitu, w postaci braku możliwości realizacji ich praw nabytych, w szczególności poprzez brak możliwości uzyskania polskich świadczeń na terytorium Wielkiej Brytanii.

W proponowanym przepisie art. 22f projektu wskazano, że przepisy art. 15a – 15u oraz art. 22a – 22e projektu będą miały zastosowania w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zd. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864), oraz braku innego sposobu uregulowania relacji w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

W związku z przejściowym charakterem przepisów art. 15a – 15u oraz art. 22a – 22e projektu, a także trudnymi do przewidzenia na obecnym etapie scenariuszami rozwiązania kryzysu prawnego, jakim jest bezumowny brexit, projektowane przepisy muszą zawierać również przepis derogujący przywołane wcześniej przepisy. Pozwoli on na eliminację z obrotu prawnego przepisów, które mogą stać się zbędne, np. ze względu na wnioski

Zjednoczonego Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o wycofaniu decyzji o wystąpieniu z Unii Europejskiej, wniosek Zjednoczonego Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o przedłużenie okresu przejściowego do 29 marca 2021 r., przyjęcie przez Parlament Brytyjski „Umowy Wyjścia” w późniejszym terminie, albo ewentualne wejście w życie przepisów umowy o zabezpieczeniu społecznym między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej albo wejście w życie przepisów dwustronnej umowy o zabezpieczeniu społecznym między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Dlatego też zaproponowano również przepis art. 22g projektu, który określa, że przepisy art. 15a – 15u oraz art. 22a – 22e projektu tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów prawa Unii Europejskiej lub umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, regulujących stosunki w zakresie zabezpieczenia społecznego między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

W związku z wytycznymi KE dotyczącymi utrzymania jednostronnego stosowania unijnych zasad koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w relacjach z Wielką Brytanią po utracie przez nią statusu państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zasadne jest wprowadzenie szeregu definicji, które pozwolą na stosowanie przepisów projektu. Dokonano tego poprzez dodanie pkt 2a-2e oraz 4a-4b w przepisie art. 3 projektu definiując:

- 1) „przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego”;
- 2) „polski organ”;
- 3) „państwa członkowskie”;
- 4) „ustawodawstwo”;
- 5) „okres ubezpieczenia”;
- 6) „okres zatrudnienia” lub „okres pracy na własny rachunek”;
- 7) „okres zamieszkania”.

W zakresie statusu bezrobotnego i zasiłku dla bezrobotnych

Przepisy te mają na celu uregulowanie skutków zdarzenia polegającego na tym, że Zjednoczone Królestwo z dniem 30 marca 2019 r. stanie się państwem trzecim, w odniesieniu do:

- 1) nabywania od tego dnia statusu bezrobotnego oraz zasiłków dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin

oraz obywateli polskich legitymujących się okresem zatrudnienia na terenie Zjednoczonego Królestwa

W art. 15a-15f oraz 22a-22b uregulowano zagadnienia dotyczące statusu bezrobotnego, prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz korzystania z usług rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz kwestie zaliczania okresów pracy na terenie Zjednoczonego Królestwa do okresów uprawniających do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

W związku z wyjściem Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej w dniu 30 marca 2019 r. zaistniała konieczność wprowadzenia przepisów regulujących nabywanie zasiłków dla bezrobotnych na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz obywateli polskich legitymujących się okresem zatrudnienia na terenie Zjednoczonego Królestwa jako byłego kraju członkowskiego UE. W związku z tym obywatelom Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej przebywającym na terytorium Polski i zarejestrowanym w powiatowym urzędzie pracy do dnia 29 marca 2019 r. będzie przysługiwało prawo do kontynuowania pobierania nabytych uprawnień zasiłkowych. Po dniu 31 marca 2020 r. pobieranie zasiłku dla bezrobotnych, będzie możliwe, o ile obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, nadal posiadać będą status bezrobotnego.

Natomiast obywatelom polskim, którzy pracowali na terenie Zjednoczonego Królestwa, okresy tego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej będą podlegać zaliczeniu do okresów uprawniających do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz do okresu uprawniającego do zasiłku, od którego zależy wysokość i okres pobierania zasiłku.

Z zastrzeżeniem regulacji szczególnych zawartych w art. 15e i 22a, ww. okresy zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej obywateli polskich przebyte w Zjednoczonym Królestwie:

1) do dnia 29 marca 2019 r. będą zaliczane, o ile miesięcznie uzyskiwano wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177);

2) po dniu 29 marca 2019 r., jednak nie dłużej niż do 31 marca 2020 r., o ile:

a) w dniu 29 marca 2019 r. osoba była zatrudniona lub wykonywała inną pracę zarobkową na terytorium Zjednoczonego Królestwa i nadal pracowała po tej dacie, oraz

b) miesięcznie uzyskiwano wynagrodzenie lub przychód w wysokości co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Szczególne zasady zaliczania okresów pracy w Wielkiej Brytanii do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych w Polsce zawierają art. 15e i art. 22a.

Art. 15e stanowi, że okresy ubezpieczenia, tj. takie, które uprawniały do zasiłku w Zjednoczonym Królestwie, potwierdzone przez brytyjską instytucję na unijnych dokumentach wydanych w czasie gdy Zjednoczone Królestwo było członkiem Unii Europejskiej nadal są zaliczane do okresu uprawniającego do zasiłku w Polsce dla obywateli polskich.

Z kolei art. 22a przewiduje, że będące w toku sprawy administracyjne dotyczące przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych na zasadach koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego z uwzględnieniem pracy bezrobotnego w Zjednoczonym Królestwie są nadal prowadzone według przepisów prawa Unii Europejskiej również w odniesieniu do okresów pracy w Zjednoczonym Królestwie.

2) korzystania od tego dnia z usług rynku pracy i instrumentów rynku pracy na terytorium Polski przez obywateli Zjednoczonego Królestwa

W art. 22b uregulowano, że usługi rynku pracy i instrumenty rynku pracy, do udziału w których do dnia 29 marca 2019 r. zostali skierowani obywatele Zjednoczonego Królestwa oraz członkowie ich rodzin, będą realizowane na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do czasu ich zakończenia, nie dłużej jednak niż do dnia 31 marca 2020 r.

3) dostępu od tego dnia do polskiego rynku pracy przez obywateli Zjednoczonego Królestwa

W zakresie dostępu do rynku pracy przewiduje się zwolnienie z wymogu posiadania zezwolenia na pracę:

- 1) obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub 2 projektowanej ustawy o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej;
- 2) pracowników delegowanych ze Zjednoczonego Królestwa przed dniem wejścia ustawy w życie (nie dłużej niż do dnia 31 marca 2020 r.).

Jednocześnie proponuje się wykreślenie z projektu ustawy art. 16 wprowadzającego zmianę w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zakresie art. 87 ust. 2 pkt 1. Umieszczenie przepisu przewidującego zwolnienie z wymogu posiadania zezwolenia na pracę w przypadku cudzoziemca, który posiada zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznościami, o których mowa art. 7 ust. 1 lub 2 ustawy o zasadach pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz członków ich rodzin w związku z wystąpieniem tego państwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej), w przepisach przejściowych (zamiast obowiązujących bezterminowo) jest uzasadnione tym, że zezwolenia takie pozostaną w mocy przez ograniczony okres czasu, a po ich wygaśnięciu nie będą ponownie wydawane. Podobne uzasadnienie dotyczy ograniczonego w czasie delegowania cudzoziemców z Wielkiej Brytanii w ramach swobodnego świadczenia usług.

W zakresie polityki rodzinnej

Projektowana ustawa stanowi, że pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, którzy w dniu 29 marca 2019 r. posiadać będą prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uważa się za legalny do dnia 31 marca 2020 r. Do tej daty obywatele ci będą mogli składać wnioski o zezwolenie na pobyt stały albo czasowy. Pobyt uważa się za legalny także na czas toczącego się (po 31 marca 2020 r.) postępowania w sprawie z tych wniosków. Proponuje się zatem (art. 22c), aby ta grupa osób nadal, na takich samych zasadach jak obecnie do wskazanych powyżej terminów, posiadała uprawnienia do świadczeń rodzinnych, świadczeń z funduszu alimentacyjnego, Karty Dużej Rodziny, świadczenia wychowawczego i świadczenia dobry start. Po upływie wskazanych powyżej terminów obywatele Zjednoczonego Królestwa i członkowie ich rodzin otrzymają wskazane świadczenia jeżeli będą posiadać stosowne zezwolenia na pobyt na terytorium RP.

W zakresie pomocy społecznej

Proponowany przepis art. 22d określa prawo do świadczeń z pomocy społecznej obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu

poprzedzającym dzień wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej, będącym jednocześnie dniem poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy (tj. w dniu 29 marca 2019 r.), posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin. Osoby te będą posiadały w okresie przejściowym prawo do świadczeń pomocy społecznej na warunkach mających zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, określonych w art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, czyli w sytuacji, gdy zamieszkują oni i przebywają na terytorium RP.

Proponowany przepis art. 22e określa prawo do świadczenia w postaci renty socjalnej obywateli Zjednoczonego Królestwa oraz członków ich rodzin, którzy w dniu poprzedzającym dzień wystąpienia tego państwa z Unii Europejskiej, będącym jednocześnie dniem poprzedzającym dzień wejścia w życie projektowanej ustawy (tj. w dniu 29 marca 2019 r.), posiadali prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z korzystaniem na tym terytorium ze swobody przemieszczania się obywateli UE i członków ich rodzin. Osoby te będą posiadały w okresie przejściowym prawo do renty socjalnej na warunkach mających zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, określonych w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, czyli w sytuacji, gdy zamieszkują oni na terytorium RP.

W zakresie ubezpieczeń społecznych

Dla potrzeb przygotowania projektowanych przepisów przyjęto następujące założenia:

1. zakresem przedmiotowym projektu ustawy zostaną objęte emerytury, renty z tytułu niezdolności do pracy, renty rodzinne, zasiłki pogrzebowe oraz świadczenia w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważne dla ojca, zakres podmiotowy projektu ustawy będzie obejmował osoby uprawnione do ww. kategorii świadczeń na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zgodnie z zasadą równego traktowania (niezależnie od obywatelstwa),
2. realizacja zasady sumowania okresów ubezpieczenia przebytych w Wielkiej Brytanii przed dniem 29 marca 2019 r. przez polskie instytucje właściwe, na potrzeby nabycia prawa do świadczeń oraz obliczenia ich wysokości (w oparciu o dowody uzyskane przez osoby uprawnione z instytucji brytyjskich),

3. uwzględnianie zdarzeń/okoliczności, które wystąpiły w Wielkiej Brytanii przed datą wystąpienia z UE, tak jakby wystąpiły w państwie członkowskim UE,
4. realizacja zasady transferu świadczeń: emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy, rent rodzinnych, świadczeń w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważnych dla ojca, a także zasiłków pogrzebowych.

W przepisach art. 15f ust. 1 i 2 projektu określono zakres podmiotowy stosowania przepisów projektu zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 883/2004”. Wskazano, że przepisy art. 15g – 15u projektu stosuje się do osób objętych w dniu 29 marca 2019 r. zakresem podmiotowym przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego bez względu na ich obywatelstwo, jeżeli te osoby:

- 1) podlegały ubezpieczeniom społecznym w Polsce; lub
- 2) podlegały ubezpieczeniu społecznemu rolników; lub
- 3) były objęte w Rzeczypospolitej Polskiej systemami zaopatrzenia dla służb mundurowych, sędziów i prokuratorów, oraz, jeżeli przed dniem 30 marca 2019 r., osoby te podlegały ubezpieczeniom społecznym w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub zamieszkiwały w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w dniu 29 marca 2019 r. i obecnie kontynuują tam zamieszkanie.

Zgodnie z przepisem ustępu 2 art. 15f projektu przepisy art. 15g – 15u projektu będą miały odpowiednie zastosowanie do osób pozostałych przy życiu (wdowy, wdowcy i inni członkowie rodziny, a także osoba, która pokryła koszty pochówku, w odniesieniu do zasiłku pogrzebowego) w zakresie, w jakim wywodzą swoje prawa i obowiązki od osób uprawnionych. W przepisie ustępu 3 art. 15f projektu określono, że wobec osób objętych projektowanymi przepisami ustawy polskie instytucje będą łącznie stosować przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w odniesieniu do osób objętych tymi rozporządzeniami dotyczące uregulowanych w tych przepisach: okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń, odnoszących się do państw członkowskich. Ponadto, wskazano, że przepisy art. 15h - 15u projektu, w zakresie odnoszącym się do okresów ubezpieczenia lub zamieszkania oraz świadczeń, dochodów, zamieszkania, pobytu, okoliczności i zdarzeń, będą stosowane

wylącznie do obecnie zgłoszonego Unii Europejskiej zakresu terytorialnego Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, a więc z wyjątkiem terytoriów Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej nieobjętych unijnymi przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w dniu 29 marca 2019 r.

Mając na względzie konieczność realizacji zasady równego traktowania, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 15g projektu, wskazano, że osoby, wchodzące w zakres podmiotowy projektowanych przepisów, korzystać będą z dniem 30 marca 2019 r. z tych samych praw i podlegać będą tym samym obowiązkom, co obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do świadczeń: emerytur, rent z tytułu niezdolności do pracy, rent rodzinnych, świadczeń w razie choroby i macierzyństwa oraz równoważnych dla ojca, a także zasiłków pogrzebowych.

W przepisie art. 15h projektu, w celu określenia zakresu przedmiotowego, wskazano, że przepisy art. 15i - 15p projektu dotyczą świadczeń z tytułu starości, niezdolności do pracy oraz rent rodzinnych w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych ustawami:

- 1) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 2) ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych;
- 3) ustawą z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych;
- 4) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 5) ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;
- 6) ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 7) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 8) ustawą z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

Mając na względzie konieczność realizacji zasady sumowania okresów, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w art. 15i projektu, określono, że w przypadku, gdy przepis ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych, ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych lub ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, uzależnia nabycie, zachowanie, przysługiwanie lub odzyskanie prawa do świadczeń, od spełnienia okresów ubezpieczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego będzie uwzględniać, o ile będzie to konieczne, okresy ubezpieczenia, zatrudnienia, pracy na własny rachunek lub zamieszkania przebyte na podstawie ustawodawstwa każdego innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, tak jakby były to okresy spełnione na podstawie polskiego ustawodawstwa. Jednakże z zastrzeżeniem, które wynika z konsekwencji i terminu bezumownego brexitu, że, w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, uwzględnieniu podlegać będą wyłącznie okresy przypadające przed dniem 30 marca 2019 r.

W przepisie ustępu 2 art. 15i projektu wskazano, że przepisu ust. 1 ww. artykułu nie stosuje się do świadczeń, o których mowa w ustawach wymienionych w art. 15h pkt 5 – 8 projektu, a więc świadczeń wypłacanych z systemów zaopatrzeniowych, które nie stosują zasady sumowania okresów ubezpieczenia.

Zgodnie z przepisem ustępu 3 art. 15i projektu, polski organ emerytalno-rentowy, dokonując ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, uwzględnia wyłącznie okresy ubezpieczenia przebyte na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając na względzie odpowiednią implementację art. 57 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie ustępu 4 art. 15i projektu określono, że jeżeli okres ubezpieczenia, przebyty zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej, jest krótszy niż 12 miesięcy i na podstawie tego okresu nie przysługują świadczenia, polski organ nie przyznaje tych świadczeń zgodnie z przepisem ustępu 1 art. 15i projektu.

W celu realizacji zasady równego traktowania świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 15j ust. 1 i 2 projektu zawarto transpozycję ww. przepisów unijnych. W przepisie ustępu 1 wskazano, że w przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 15h projektu, otrzymywanie świadczeń z zabezpieczenia społecznego i innego dochodu powoduje skutki prawne, odpowiednie przepisy mają zastosowanie także do otrzymywanych świadczeń równoważnych nabytych na podstawie ustawodawstwa innego państwa członkowskiego oraz ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii

Północnej i dochodów osiągniętych w innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

W przepisie ustępu 2 art. 15j projektu zawarto kontynuację unijną zasadę zrównania świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń, wskazując, że w przypadkach, w których na podstawie przepisów ustaw, o których mowa w art. 15h projektu, zaistnieniu pewnych okoliczności lub zdarzeń przypisywane są skutki prawne, to uwzględnieniu podlegają podobne okoliczności lub zdarzenia zaistniałe w każdym innym państwie członkowskim oraz w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, tak jak gdyby miały one miejsce na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dodatkowo, w przepisie ustępu 3 art. 15j projektu, w celu ochrony praw nabytych wskazano, że przepisy ust. 1 i 2 ww. artykułu dotyczyć będą także świadczeń, dochodów, okoliczności lub zdarzeń, które wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (a więc przed bezumownym wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej), pod warunkiem że zobowiązania z nich wynikające nie zostały wcześniej uregulowane.

Mając na względzie utrzymanie realizacji zasady eksportu świadczeń (zasady uchylecia zasad dotyczących miejsca zamieszkania), o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 15k ust. 1 projektu określono, że na wniosek osoby uprawnionej zamieszkałej na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, świadczenia wymienione w ustawach, o których mowa w art. 15h projektu, będą wypłacane wraz z dodatkami i innymi świadczeniami podlegającymi łącznej wypłacie, w państwie zamieszkania, na rachunek bankowy w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub w innej formie wskazanej przez polski organ, w terminach i trybie ustalonym przez ten organ. Wpłata będzie dokonywana, tak jak obecnie, w walucie swobodnie wymiennej.

Ponadto, w przepisie ustępu 2 art. 15k projektu wskazano, że przepis ust. 1 stosuje się również do osób innych niż wymienione w art. 15f ust. 1 i 2 projektu, o ile zamieszkują one na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Przepis dotyczy zachowania zasady eksportu świadczeń dla obywateli państw trzecich (nieunijnych), którzy nabyli prawo do świadczeń zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej.

Mając na względzie utrzymanie realizacji szczególnych rozwiązań dotyczących zastosowania zasady sumowania okresów, o których mowa w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zaproponowano odpowiednie brzmienie przepisu art. 151 projektu. W myśl tej propozycji, jeżeli ustawodawstwo Rzeczypospolitej Polskiej uzależnia nabycie prawa do świadczenia od spełnienia okresów ubezpieczenia wyłącznie w odniesieniu do określonego zatrudnienia lub zawodu, który podlega szczególnemu systemowi dotyczącemu osób zatrudnionych, uwzględnieniu podlegają okresy spełnione na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej wyłącznie wtedy, gdy okresy te zostały przebyte na podstawie podobnego systemu lub w ramach tego samego zatrudnienia, lub w tym samym zawodzie.

Mając na względzie zachowanie realizacji dotychczasowych, opartych o zasadę sumowania okresów, rozwiązań unijnych w zakresie przyznawania świadczeń, o których mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zaproponowano przepis art. 15m projektu. Zgodnie z przepisem ustępu 1, jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia na podstawie art. 15i lub art. 15l projektu, wówczas przysługujące mu świadczenie ustalone jest w następujący sposób:

- 1) w pierwszej kolejności, ustalana jest przez polski organ teoretyczna kwota świadczenia równa świadczeniu, o które zainteresowany mógłby się ubiegać, gdyby wszystkie okresy ubezpieczenia lub zamieszkania, ukończone z uwzględnieniem ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, zostały przebyte na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) w dalszej kolejności, polski organ ustala rzeczywistą kwotę świadczenia proporcjonalnego, mnożąc kwotę teoretyczną przez iloraz długości okresów ubezpieczenia przebytych na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej, do całkowitej długości okresów ubezpieczenia i zamieszkania, przebytych na podstawie ustawodawstw wszystkich innych państw członkowskich i ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Mając na względzie konieczność doprecyzowania sytuacji, w których nie zachodzi potrzeba zastosowania zasady sumowania, zaproponowano przepis ustępu 2 art. 10 projektu. W myśl tego przepisu, jeżeli uprawniony nabył prawo do świadczenia bez konieczności stosowania art. 15i i art. 15l projektu, wówczas przysługujące mu świadczenie jest obliczane

wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej.

W celu dalszej realizacji unijnej zasady zakazu kumulacji świadczeń, o której mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, oraz przepisów szczegółowych w tym zakresie, tj. art. 54 i 55 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zaproponowano odpowiednie brzmienie art. 15n projektu. Zgodnie z przepisem ustępu 1, jeżeli polski organ stosuje zasady przeciwdziałania kumulacji, o których mowa w art. 54 i 55 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, ponieważ osoba, o której mowa w art. 15f ust. 1 lub 2 projektu, otrzymuje dochód z innego państwa członkowskiego lub ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, należne świadczenie może być obniżone wyłącznie o kwotę takiego dochodu. Ponadto, zgodnie z przepisem ustępu 2, jeżeli otrzymanie dochodu wymaga zastosowania ww. zasad przeciwdziałania kumulacji, w odniesieniu do:

- 1) dwóch lub więcej świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w jednym państwie, to polski organ dzieli kwoty świadczenia lub świadczeń lub innych dochodów, które zostały uwzględnione, przez liczbę świadczeń podlegających wspomnianym zasadom;
- 2) jednego lub więcej świadczeń ustalonych na podstawie okresów ubezpieczenia przebytych w dwóch lub więcej państwach, to polski organ uwzględni dochody i wszystkie składniki przewidziane do celów stosowania wspomnianych zasad jako funkcję stosunku okresów ubezpieczenia i zamieszkania ustalonych do wycień, o których mowa w art. 15m ust. 1 pkt 2 projektu.

Mając na względzie zagwarantowanie kontynuacji uzyskiwania najniższych, ustawowych świadczeń przez osoby uprawnione (świadczenia minimalne), zaproponowano odpowiednie brzmienie przepisu art. 15o projektu. Zgodnie z tym przepisem osoba uprawniona do emerytury lub renty, do której stosują się przepisy niniejszej ustawy i która zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie może otrzymać emerytury lub renty w kwocie niższej od świadczenia najniższego, przewidzianego w ustawodawstwie Rzeczypospolitej Polskiej za okres ubezpieczenia równy wszystkim okresom uwzględnionym zgodnie z przepisami niniejszej ustawy. Polski organ wypłaci więc uprawnionemu przez okres jego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodatek równy różnicy między kwotą najniższego świadczenia przewidzianego przez ustawodawstwo Rzeczypospolitej Polskiej a całkowitą wysokością świadczeń należnych z państw członkowskich oraz ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Konsekwencją bezumownego brexitu będzie również brak możliwości wymiany między instytucjami właściwymi Rzeczypospolitej Polskiej i Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dokumentów i danych niezbędnych do postępowań dotyczących ustalenia prawa i wysokości świadczeń dla osób uprawnionych. Mając na celu rozwiązanie tego problemu zaproponowano przepis art. 15p projektu. Zgodnie przepisem ustępu 1, okresy ubezpieczenia przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej będą uwzględniane przez odpowiedni polski organ, na podstawie zaświadczenia lub dokumentu wystawionego przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i przekazanego do polskiego organu przez wnioskodawcę. Mając na względzie możliwość pojawienia się jednak w praktyce wymiany dokumentów i danych, pomimo bezumownego brexitu, w interesie osób uprawnionych oraz zapewnienia odpowiedniej podstawy prawnej, która jednak nie może wiązać instytucji brytyjskich, zaproponowano odpowiednie brzmienie przepisów ustępów 2 i 3 art. 15p projektu. Zgodnie z nim polskie organy będą mogły wymieniać się z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, dokumentami i danymi niezbędnymi dla celów realizacji niniejszej ustawy. A jednocześnie zaświadczenia lub dokumenty wydane przez właściwe instytucje Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w ust. 1, będą uznawane przez polskie organy dla celów realizacji niniejszej ustawy.

W związku z deklaracjami Strony brytyjskiej, pomimo możliwości wystąpienia bezumownego brexitu, o uczestnictwie w unijnym Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, który ma rozpocząć działanie w Unii Europejskiej z dniem 1 lipca 2019 r. zaszła konieczność zaproponowania przepisu, który zapewniłby ewentualną możliwość elektronicznej wymiany danych. Zgodnie z przepisem ustępu 4 art. 15p projektu, polskie organy mogą wymieniać z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, dane w ramach Systemu Elektronicznej Wymiany Informacji dotyczących Zabezpieczenia Społecznego, o których mowa w przepisach o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania innych rozwiązań prawnych mających na celu wymianę danych dotyczących zabezpieczenia społecznego, zaproponowano przepis ustępu 5, który zawiera upoważnienie dla polskiego organu do zawierania odpowiednich porozumień z właściwymi instytucjami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

dotyczących przekazywania i pozyskiwania danych drogą papierową lub elektroniczną, w sprawach indywidualnych, jak również w sprawach masowej wymiany informacji.

W proponowanym art. 15r projektu wskazano, że przepisy art. 15s – 15u projektu dotyczą świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, macierzyństwa i równoważnych dla ojca oraz zasiłków z tytułu śmierci, w rozumieniu przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, objętych ustawami:

- 1) ustawą z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, zwaną dalej „ustawą o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego”;
- 2) ustawą z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- 3) ustawą z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 4) ustawą z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin;
- 5) ustawą z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin;
- 6) ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- 7) ustawą z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.

Mając na względzie ochronę praw nabytych oraz realizację zasady sumowania okresów, zaproponowano w odniesieniu do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego zaproponowano odpowiednie brzmienie art. 15s projektu. Zgodnie z przepisem ustępu 1, do okresów ubezpieczenia chorobowego, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, będzie się wliczać okresy ubezpieczenia uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przed dniem 30 marca 2019 r., jeżeli przerwa między okresem ubezpieczenia przebyтым zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a okresem ubezpieczenia przebyтым zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej nie przekroczyła 30 dni.

Zgodnie z przepisem ustępu 2 ww. artykułu, obowiązkowe okresy ubezpieczenia, uprawniające do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby, przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przed dniem 30 marca 2019 r., zostaną uwzględnione przy ustalaniu 10-letniego okresu obowiązkowego ubezpieczenia chorobowego, o którym mowa w art. 4 ust. 3 pkt 3 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z przepisem ustępu 3 art. 15s projektu, dokumentem potwierdzającym okres ubezpieczenia, przebyte zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, będzie zaświadczenie wydane przez właściwą instytucję Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej złożone przez ubezpieczonego.

Zgodnie z proponowanym przepisem art. 15t ust. 1 projektu, świadczenia, o których mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługują za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy:

- 1) wykonuje pracę lub inną działalność w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, która stanowi tytuł do objęcia ubezpieczeniem uprawniającym do świadczeń pieniężnych z tytułu choroby zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej albo zapewnia prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;
- 2) ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej albo jest uprawniona do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 13 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Ponadto, zgodnie z przepisem ustępu 2 art. 15t projektu, świadczenie rehabilitacyjne, o którym mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje jeżeli osoba występująca o świadczenie ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego

Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej albo jest uprawniona do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 7 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Zgodnie z zaproponowanym przepisem ustępu 3 art. 15t projektu, zasiłek wyrównawczy, o którym mowa w ustawie o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, nie przysługuje jeżeli osoba występująca o zasiłek ma ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej albo jest uprawniona do odpowiedniego świadczenia, o którym mowa w art. 25 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego, przyznanego na podstawie ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Mając na względzie utrzymanie realizacji zasady eksportu świadczeń (zasady uchylenia zasad dotyczących miejsca zamieszkania), o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 15t ust. 4 projektu, określono, że świadczenia przyznane na podstawie ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia chorobowego nie będą mogły ulec zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że osoba uprawniona do tych świadczeń mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Na wniosek uprawnionego, świadczenia będą wypłacane na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Wypłata dokonywana będzie w walucie swobodnie wymiennej.

Mając również na względzie utrzymanie realizacji zasady eksportu świadczeń (zasady uchylenia zasad dotyczących miejsca zamieszkania), o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, w przepisie art. 15u projektu, określono, że zasiłek pogrzebowy nie ulegnie zmniejszeniu, zawieszeniu lub wstrzymaniu z tego powodu, że uprawniony mieszka lub przebywa na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Na wniosek uprawnionego, zasiłek zostanie wypłacony na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Wypłata dokonywana będzie w walucie swobodnie wymiennej.

W art. 23-24 przewidziane zostały regulacje dotyczące wydatków wynikających z ustawy w zakresie zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców oraz w urzędach wojewódzkich.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt może mieć wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, albowiem utrzymuje on możliwość podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, na zasadach analogicznych do obywateli polskich. Uprawnienie to obejmie wszystkich tych cudzoziemców, do których będzie miała zastosowanie ustawa, tj. obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od dnia 30 marca 2019 r. do dnia 31 marca 2020 r. oraz w okresie trwania postępowań w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, będzie uznawany za legalny, jak również tych obywateli Zjednoczonego Królestwa i członkom ich rodzin, którym udzielone zostanie zezwolenie na pobyt czasowy na podstawie projektowanej ustawy lub zezwolenie na pobyt stały (na zasadach ogólnych wynikających z przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej).

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w uchwale Nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

W art. 25 projektu przewidziano, że ustawa wejdzie w życie z dniem 30 marca 2019 r. W przypadku wariantu bezumownego wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej będzie to pierwszy dzień, w którym

obywatele tego państwa i członkowie ich rodzin nie będą mogli korzystać z traktatowej swobody przepływu osób. Będzie to zatem również pierwszy dzień, w którym do obywateli tego państwa oraz członków ich rodzin nie będzie miała zastosowania ustawa z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, a zacznie mieć w całości (z zastrzeżeniem modyfikacji wynikających z projektowanej ustawy) ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. Zachowanie takiej daty wejścia w życie jest niezbędne dla utrzymania uprawnień pobytowych przez obywateli Zjednoczonego Królestwa i członków ich rodzin oraz innych uprawnień towarzyszących (np. dostęp do rynku pracy).